

МИНГ БИР ФАТВО

2-ҚИСМ

Мусаннифлар:
Шамсиддинхон БОБОХОН
Шайх Абдулазиз МАНСУР

«Ўзбекистон миллий эндиқлопедияси»
Давлат илмий нашриёти
Тошкент - 2005

НАМОЗГА ДОИР ФАТВОЛАР

301-ФАТВО

Намозни тик турган ҳолда ўқишига ожизлик қилган киши ўтирган ҳолда ўқиши мумкин. Ожизлик деганда тик турса ўзига бирор зарар етадиган ёки касали зўрайишидан ёхуд тузалиши кечикишидан қўрқадиган, турса боши айланиб кетадиган bemорлар тушунилади. Аммо тик туришида ҳиёл машаққат ҳосил бўладиган бўлса, бу узр ҳисобланмайди. Шунинг учун бирозгина тик туришга қодир бўлса ҳам намозни тик турган ҳолда бошлаб, рукуъ пайтигача тоқат қила олмаса, хоҳлаган пайтида ўтириб олиб, намозни давом эттириши мумкин.

«Оламгирия», «Кофиий», «Хулоса»

302-ФАТВО

Бирор нарсага суюниб ёки ҳассага таяниб тик туриши мумкин бўлса-да, намозни ўтириб ўқиши жоиз эмас. Албатта, гик ҳолда ўқиши керак бўлади.

«Оламгирия», «Табийин»

303-ФАТВО

Узр билан намозни ўтириб ўқийдиган одам ўзига қулай бўладиган ҳолатда ўтириши мумкин. Агар деворга ёки бирор инсонга суюниб ўтиришга эҳтиёж сезса, суюниб ўтириши лозим. Аммо ётиб олиши мумкин эмас.

«Оламгирия», «Захира», «Табийин»

304-ФАТВО

Тик туриш, рукуъ ва сажда қилишга қодир бўлмаган киши намозни ўтирган ҳолида имо-ишора билан ўқийди. Рукуъдан кўра сажда ишоратида бошини пастроқ эгади. Агар рукуъ билан саждада боши бир хил эгилса дуруст бўлмайди.

«Оламгирия», «Қозихон», «ал-Баҳр»

305-ФАТВО

Тик туришга қодир, лекин энгашиб рукуъ ва саждага эгилишга ожиз киши намозни тик ҳолда имо-ишора билан ўқиса ҳам бўлади. Лекин ўтирган ҳолда ўқигани яхшидир. «Саждаи саҳв»ни ҳам имо-ишора билан бажаради.

«Оламгирия», «Қозихон», «Мұхит»

306-ФАТВО

Имо-ишора билан намоз ўқийдиган киши саждага эгилиш учун бирор тахта, ёстиқ каби

нарсаларни баланд қўйиб олиши дуруст эмас. Шундай тақдирда ҳам бошини рукуъдан кўра саждада пастроқ эга олса, намози дуруст бўлади, лекин нарса қўйиб ўқимагани маъқул. Аммо бошини эгмаган ҳолда бирор нарсани пешонасига кўтариб сажда қилса, намози дуруст бўлмайди. Ерга ёстиқ қўйиб олиб, унга сажда қилиши мумкин.

«Оlamгирия», «Хулоса», «Музмарот»

307-ФАТВО

Пешонасида жароҳати бор киши намозни узрим бор, деб имо-ишора билан ўқиши мумкин эмас. Балки бурни билан сажда қилиб ўқиши керак.

«Оlamгирия», «Захира»

308-ФАТВО

Намозни ўтириб ўқишига ҳам қудрати етмайдиган одам оёқларини қибла томонга узатган ҳолда орқаси билан ётиб, боши остига ёстиқ қўйиб олади. Ўнг ёки чап ёни билан қиблага қараб ётиб олиши ҳам мумкин. Лекин олдингиси - авлодир.

«Оlamгирия», «Кофий», «ас-Сирож ал-ваҳҳож»

309-ФАТВО

Соғлом одам намоз асносида узрли бўлиб қолса, яъни, тик турда олмайдиган хасталикка учраса, ўтирган ҳолда имо-ишора билан ўқишини бошлайди. Ўтиришига ҳам мажоли етмаса, ётган ҳолатида давом этади.

«Оlamгирия», «Табийин»

310-ФАТВО

Узр билан ўтириб намоз ўқиётган одам тузалиб қолса, намозни тик турган ҳолда давом эттиради. Бу Абу Ҳанифа билан Абу Юсуф (рх.)лар сўзидир.

«Оlamгирия»

311-ФАТВО

Имо-ишора билан намоз ўқиётган одам намоз ичидан тузалиб қолса, қаралади — агар рукуъ ёки саждадан кейин бўлса намозини бошидан қайта ўқийди. Борди-ю, рукуъ, сажда қилмаган бўлса, ўқиши давом эттираверади.

«Оlamгирия», «Хидоя», «Жавҳара»

312-ФАТВО

Боши билан ҳам имо-ишора қилиб намоз ўқишига қодир бўлмаган киши кўзлари ёки қошлари билан имо-ишора қилиб ўқишига ўтмайди. Балки намоз ўқимай туради. Соғайгач ёки касали енгиллагач, қаралади — агар бир кечаю кундуздан ортиқ намоз ўқий олмаган бўлса, қазосини ўқимайди. Агар ундан кам бўлса ўқийди.

«Оlamгирия», «Қозихон», «Захирия»

313-ФАТВО

Бемор намозхон қироат, тасбех ва ташаҳҳудни худди соғлом одамдек ўқийверади. Фақат ўтириб-туриш, рукуъ, саждаларда фарқ қилади. Борди-ю, мазкурларни ўқишига ҳам тоқати етмаса, уларни ўқимай, фақат имо-ишора билан кифояланади.

«Оlamгирия», «Татархония»

314-ФАТВО

Бемор киши қиблага ўгирилиб олишига кучи етмаса ёки ёрдам берадиган одам ҳам топа

олмаса, қайси томонга қараб намозини ўқиса ҳам бўлаверади. Кейин қайта ўқимайди. Аммо қиблага қаратиб қўядиган одам бўла туриб, ундан ёрдам сўрамай, бошқа томонга қараб ўқиган намози дуруст эмас.

Шунингдек, бемор ётган тўшак нопок бўлса ва уни ўзи алмаштира олмаса, ёрдам берадиган одам ҳам бўлмаса, ўша тўشاқда намозини ўқийверади. Бироқ, одам топса, албатта, ундан ёрдам сўраши шарт. Акс ҳолда намози нодуруст ҳисобланади.

«Оlamгирия», «Мұхит»

315-ФАТВО

Беш вақт намоз вақти ўтгунга қадар ҳушсиз ётган одам кейин ўша намозларнинг қазосини ўқимайди. Мажнунликка (рухий касалликка) учраган кишининг ҳукми ҳам худди шундай.

«Оlamгирия», «Табийин»

316-ФАТВО

Беш вақт намоз вақти ўтгунга қадар ақл-ҳушсиз, маист ётган одам кейин қазосини ўқиди. Шунингдек, дори, наша, қорадори ёки бошқа гиёҳлар истеъмол қилиши натижасида бир кеча ва кундуз ақл-ҳушсиз ётган одамдан ҳам намозлар соқит бўлмайди.

«Оlamгирия», «Хулоса»

317-ФАТВО

Рамазон ойида рўза тутса, дармони қуриб, намозни тикка ҳолда ўқиёлмайдиган, рўза тутмаса тик туриб ўқий оладиган одам рўза тутиб, намозни ўтирган ҳолда ўқиши керак бўлади.

«Оlamгирия», «Мұхит»

318-ФАТВО

Аёл киши беморлиқдан ўзи таҳорат қила олмаса, эрининг зиммасига уни таҳорат қилдириб ќўйиш тушмайди. Балки таяммум билан намозини ўқийверади.

«Оlamгирия», «Қозихон»

319-ФАТВО

Бемор агар тик туриб намоз ўқиса, пешоби ёки жароҳатидан йиринг оқиб кетадиган бўлса, намозни тарк қилиши дуруст эмас.

«Оlamгирия», «Сирожия»

320-ФАТВО

Бошини баланд кўтаришга душмандан хавфи бор одам, чодирдан ташқари лой ёки ёмғир ёғаётган бўлса, чодирнинг пастлигидан тик туриб ўқишнинг иложини топмайдиган одамлар намозни ўтирган ҳолда ўқишлиари мумкин.

«Оlamгирия»

321-ФАТВО

Киши беморлигига қазо қилган намозларини соғайгач, ўтириб ёки имо-ишора билан эмас, балки соғлом кишидек рукнларни тўла бажарган ҳолда ўқиши шарт.

«Оlamгирия», «Мұхит»

322-ФАТВО

Бемор киши соғлом вақтида ўқимаган қазо намозларини соғайгач, ўз ҳолига қараб, ўтирган ҳолда ёки имо-ишора билан ўқиши мумкин.

«Оlamгирия», «Сирожия»

323-ФАТВО

Агар намозхон ҳатто намоз ўқиётганида бир одам ёнида ўтириб олиб қачон рукуъ ва қачон сажда қилиши кераклигини айтиб турмаса намоз ўқий олмайдиган даражада фаромушхотир бўлса, шундай қилиб ҳам намозни ўқийвергани яхши.

«Оlamгирия», «Қуня»

324-ФАТВО

Жумъа намозига чиқа олмаган bemor имомнинг фориғ бўлишини кутиб, ундан кейин пешин намозини ўқигани яхшидир. Жумъа намози ўқилаётган вақтда пешин ўқиш макруҳдир.

«Оlamгирия», «Музмарот»

325-ФАТВО

Шаръан мусофир номини олиб, айрим имтиёзларга эга бўлиши учун киши энг камидаги уч кеча ва кундузлик йўлни босиб ўтишни ният қилиб йўлга чиқсан бўлиши керак. Йилнинг энг қисқа кунларидағи уч кунлик йўл одамнинг пиёда ёки tuyанинг юриш тезлиги билан ўлчанади. Мусофирга бериладиган имтиёзлар - тўрт ракъатли фарз намозларнинг икки ракъатга айланиши, Рамазон рўзасини тутиш-тутмаслик ихтиёри, пойафзалга уч кечаш кундуз масҳ тортиш мумкинлиги, жумъа ва икки ҳайит намозларининг соқит бўлиши кабилардир.

«Оlamгирия», «Сирожия», «Табийин»

326-ФАТВО

Уч кеча ва кундузлик масофа эртадан кечгача йўл юриш билан белгиланмайди. Сафар масофаси тонгда йўлга чиқиб пешин вақти киргунича йўл босиб, сўнгра бир жойда дам олиб, тунаб, яна эртаси тонгда йўлга чиқиб, пешингача юриб, учинчи куни ҳам шу тариқа йўл юриш билан ўлчанади. Фарсах ёки километр билан ўлчаш шарг эмас. Зоро, ҳар бир йўлнингўзига хос қулайлиги ва қийинчиликлари бор.

«Оlamгирия», «ал-Жавҳара», «ал-Баҳр»

Изоҳ:

Шунга кўра, сафар масофасини км билан белгилашда уламолар ўртасида қадимдан ихтилофлар мавжуд. Баъзилар буни 80, бошқалар 90, айрим уламолар 100 км. деб ҳисобланадилар.

327-ФАТВО

Мусофириң кўзлаган манзилига иккита йўл бўлиб, бири узок, иккинчиси яқин. Узоги уч кечаш кундузлик, яқини икки кечаш кундузлик йўл бўлса. Узоги билан юрсагина мусофир ҳисобланади.

«Оlamгирия», «Қозихон»

328-ФАТВО

Уч кечаш кундузлик йўлни улов билан икки кунда босиб ўтган бўлса ҳам мусофир ҳисобланаби, тўрт ракъатли фарз намозларни қаср (икки ракъат) ўқиёди.

«Оlamгирия», «Жавҳара»

329-ФАТВО

Мусофир одам қаср ўқиши, яъни, тўрт ракъатли фарз намозларни икки ракъат қилиб ўқиши вожибdir. Борди-ю, тўрт ракъат ўқиб, икки ракъатдан кейин ўтирган бўлса, намози дуруст ҳисобланади. Лекин кейинги икки ракъат нафлни қўшиб, саломни кечиктиргани учун гуноҳкор

бўлади. Олдинги қаъдага ўтирган бўлса намози бузилади.

«Оламгирия», «Ҳидоя»

330-ФАТВО

Сафарда суннат намозларини ўқимасликка баъзи уламолар рухсат берган бўлса-да, хавфхатарли жойларда ўқимаслик, барқарор, тинч жойларда ўқишилик авлодир.

«Оламгирия», «Важизи Кардариј»

331-ФАТВО

Мусоғир намозларни қаср қилиб ўқишини уйида ният қилган вақтидан бошлаб эмас, балки йўлга тушиб, шахри ёки қишлоғининг чекка уйлари ортида қолган жойдан бошлайди. Сафардан қайтганда ҳам худди шу жойга келганидан кейин қасрни тўхтатиб, тўла ўқишига ўтади.

«Оламгирия», «Мұхит», «Татархония»

332-ФАТВО

Уч кечаю уч кундузлик йўлга чиқишини ният қилмай сафарга чиқса-ю, бир ойлик йўл босиб ўтган бўлса ҳам шаръян мусоғир ҳисобланмайди. Масалан, отини қидириб узоқ масофагача излаб борган одам қанча кўп йўл босгани билан ниятсиз бўлгани учун мусоғир бўлмайди. Аммо уйига қайтишда мусоғирга айланади. Зеро, сафар масофасидаги уйига боришни ният қилди.

«Оламгирия», «Табийин»

333-ФАТВО

Мусоғир сафар масофасини босиб ўтгач, бирор шаҳар ёки қишлоқда энг ками ўн беш кун туришни ният қилган ҳолда тўхтаса, мусоғирлик имтиёзлари соқит бўлади. Шунингдек, сафар масофасини босиб ўтмай туриб бирор жойда ўн беш кун туришни ёки уйига қайтишни ният қилса ҳам муқимга айланаб, мусоғирлик имтиёзларидан холи бўлади.

«Оламгирия», «Ҳидоя»

334-ФАТВО

Саҳро ва дашту биёбонларда чодир тикиб яшайдиган кўчманчи қабила кишилари агар бир жойда ўн беш кун ва ундан ортиқ туришни ният қилсалар, Абу Юсуф (рх.)дан қилинган икки хил ривоятдан бирига кўра, улар муқимга айланадилар.

«Оламгирия», «Ҳидоя»

335-ФАТВО

Бир шаҳарга келган мусоғир ишим битган куни қайтаман, деган ният билан бир неча йил туриб қолса ҳам муқимга айланмайди.

«Оламгирия», «Таҳзиб»

336-ФАТВО

Мусоғир 15 кун ёки ундан ортиқ вақт икки манзилда туришни ният қилса, қаралади — агар ўша икки жой ўзига мустақил маконлар бўлиб, бири иккинчисига тобе бўлмаса, муқимга айланмайди. Агар 15 кун кундузи бир қишлоқда, тунда иккинчи қишлоқда бўламан, деб ният қилса, тунайдиган қишлоққа кириши билан муқимга айланади.

«Оламгирия», «Мұхит»

337-ФАТВО

Хожи Макка шаҳрига Зилхижжа ойининг биринчи куни кириб келиб, 15 кун ёки ортиқроқ турман, деб ният қилгани билан муқим бўлиб қолмайди. Зоро, ойининг саккизинчи куни Минога, тўққизинчи куни Арафотга чиқиб кетиши керак. Демак, 15 кун бир жойда кечмай, бўлиниб қолади. Шунингучун мусофирилигича қолиб, намозларни қаср қилиб ўқийверади.

«Оламгирия», «ал-Баҳр»

338-ФАТВО

Савдогар бир шаҳарга бориб, ҳожатимни адо этгунимча 15 кун турман, деб ният қилса, муқимга айланмайди. Зоро, эртароқ ҳожати битса, юртига қайтиши аниқ. Демак, 15 кун туришига ишончи мустаҳкам эмас. Бинобарин, ният ҳам барқарор эмас.

«Оламгирия», «ал-Баҳр»

339-ФАТВО

Бирорга тобе ҳолда сафарга чиқувчиларнинг мусофири ёки муқимга айланиши уларнинг раҳбарига боғлиқ. Яъни, унинг нияти ва қарорига қараб, буларнинг ҳоли ўзгариб туради. Масалан, шогирдлар устозига, хотинлар эрларига, мардикор хўжайинига қараб иш кўрадилар. Ўзларича мусофири ёки муқим бўлишни ният қилишлари мумкин эмас.

«Оламгирия», «Муҳит»

340-ФАТВО

Мусофири намоз ичида туриб, шу шаҳарда 15 кун ёки ундан ортиқ туришни ният қилса, намозини қаср қилмай, тўрт ракъат ўқийди. Бунда унинг якка ўқиётгани ёки имомга иқтидо қилиб ўқиётгани ёхуд масбуқ эканининг фарқи йўқ.

«Оламгирия», «Муҳит»

341-ФАТВО

Намозни кеч бошлагани учун уни тугатмай туриб вақтли чиқса ва шундан кейин мусофири 15 кун ёки ундан кўпроқ кун туришни ният қилса, намози қасрлигича қолади. Агар намозни бузиб қўйса, шу намознинг қазосини икки ракъат ўқийди.

«Оламгирия», «Хулоса»

342-ФАТВО

Мусофири бошқа мусофириларга имом бўлиб намоз ўқиётганида таҳорати сингач, орқадан бир мусофирини ўрнига қўйиб, таҳоратни янгилаш учун чиқиб кетганидан кейин вақтинча имомлик қилаётган намозхон 15 кун шу шаҳарда туришни ният қилса, орқадагиларнинг намози қасрдан тўрт ракъатга ўзгармайди. Биринчи таҳорати синган имом агар масжииддан чиқмай туриб шундай ният қилса, ўзининг ҳам, иқтидо қилган мусофириларнинг ҳам қаср намозлари тўрт ракъатга ўзгаради.

«Оламгирия», «Захирия»

343-ФАТВО

Мусофири муқимга иқтидо этиб намоз ўқиса, қаср қилмай, тўрт ракъат ўқийди. Аммо намозни бузиб қўйиб, қайта ўзи ўқимоқчи бўлса, яна қаср қилади. Агар муқимга нафл нияти билан иқтидо этган бўлса-ю, намозни бузиб қўйиб, қайта ўқимоқчи бўлса, тўрт ракъат ўқийди.

«Оламгирия», «Табийн»

344-ФАТВО

Жумъа куни заволдан олдин ёки кейин сафарга отланиш макруҳ эмас. Лекин шаҳардан чиқиб кетгунига қадар жумъа вақти чиқиб кетмаслигини билса, жумъани ўқиб, сўнгра кетиши

лозим. Аксинча қилса, макрухдир.

«Оламгирия», «Мұхит»

345-ФАТВО

Машойихларимиз сўзига кўра, кўпчилик кишиларда икки хил ватан бўлади. Биринчиси - ватани аслий. Яъни, аҳл-оиласи ва мол-мулки турадиган ватан. Иккинчиси — ватани иқомат. Яъни, ватани аслийдан вактинча келиб яшайдиган иккинчи яшаш жойи. Бунда камида 15 кун яшашни ният қилиши шарт. Кўпига чегара йўқ. Ватани аслийдан аҳл-оиласи билан иккинчи ватанга кўчиб борса, олдинги жойига келганда мусофир ҳукмида бўлади. Аммо аҳл-оиласини олиб кетмай, иккинчи яшаш жойида янги оила қурса, ҳар икки ватанда ҳам муқим ҳисобланади. Ватани аслий сафар билан ёки бошқа жойдаги иқомат жойи билан йўқ бўлмайди. Аммо 15 кунлик иқомат жойи сафар билан ҳам, иккинчи иқомат жойига бориш билан ҳам йўқ бўлади.

«Оламгирия», «Кифоя», «Табийин»

346-ФАТВО

Агар ватани аслийсида ҳовли ва ерини қолдириб, аҳл-оиласи ва кўчлари билан бошқа жойга бориб ватан тутса, олдингиси ҳам ватани аслийлигича қолади.

«Оламгирия», «Зоҳидий»

347-ФАТВО

Мусофир намоз ўқий деса, ўғри ва қароқчиларнинг унинг нарсаларини талаб кетиши хавфи бўлса, намозни ўқимаслиги мумкин.

«Оламгирия», «Ғароиб»

348-ФАТВО

Фарз намозини узрсиз улов устида ўқиш жоиз эмас. Узр деганда уловдан тушса, ўзи, кийими ёки уловига ўғри, йиртқич ёки душман тажовуз қилишидан қўрқиши, уловга қайтиб миниб олишига кўзи етмаслиги ёки ер лой бўлиб, қуруқ жойнинг йўқлиги кабилар назарда тутилади.

«Оламгирия», «Шарҳул-Канз», «Мұхит»

349-ФАТВО

Улов устида намоз ўқишга тўғри келиб қолса-ю, уловнинг айрим жойларига нажосат теккан бўлса, баъзи уламолар эгар билан узанги пок бўлса зарари йўқ десалар, бошқалари эгарнинг ўзи пок бўлса кифоя, дебдилар. Лекин «Канзул-ибод» китобига шарҳ ёзган аллома Бадруддин Айний уловдаги нажосат қаерда бўлишидан қатъи назар намозга заарсиздир, деганлар.

«Оламгирия», «Шарҳул-Канз»

350-ФАТВО

Сузиб бораётган кемага минган одам намозни тикка ҳолда ўқишга қодир бўлса-да, беузр ўтириб ўқиши жоиз. Лекин кароҳати бор. Бу Абу Ҳанифа (рҳ.) сўзлари. Аммо Абу Юсуф билан имом Мұхаммад (рҳ.) лар наздида жоиз эмас. Демак, беузр ўтириб ўқилмагани яхши экан. Кема боғлиқ ҳолда суzmай турган бўлса, барча уламолар наздида ҳам беузр ўтириб ўқиш жоиз эмас.

«Оламгирия», «Таҳзиб»

351-ФАТВО

Жумъа намозининг фарзлиги Қуръон, Суннат ва Ижмөъ билан собит бўлгани учун уни инкор этиш куфр ҳисобланади. Жумъанинг фарз бўлиши учун намозхонда олтита шарт топилиши

керак. Яъни, шаҳарда яшаш, сиҳат-саломатлик, ҳуррият (яъни қул бўлмаслик), эркак ва балоғат ёшида бўлишлик ҳамда кўз билан оёқларнинг соғлом эканлигидир. Баъзи уламолар ақлни ҳам қўшганлар. Лекин шулардан саломатлик, шаҳарда яшаш, ҳуррият, эркаклик каби шартлар топилмаган кишилар жумъа намозини ўқисалар, жоиз ҳисобланиб, пешин намози зиммаларидан соқит бўлаверади.

Жумъани адо этиш учун бешта шарт белгиланган. Улар — шаҳар ёки унинг худуди, рухсатномага эга бўлган масжид, хутба, жамоат ва пешин вақти.

«Оlamгирия», «Мухтасар», «Бадое», «Канз»

352-ФАТВО

Абу Ҳафси кабир (рх.) сўзига кўра, мардикорнинг жумъа намозига боришига хўжайини қаршилик қилиши мумкин. Аммо Абу Али Даққоқ (рх.)нинг наздида шаҳарда бўлса, қаршилик қилишга ҳаққи йўқ. Лекин жумъага бориб-келгунича ишламагани учун иш ҳаққидан ушлаб қолади. Бу ҳам масжид узоқ бўлсагина мумкин. Бироқ, яқин бўлса ҳаққидан ушлаб қолмайди. Мардикорнинг жумъага бориб-келгунича ўтган вакти учун ҳақ талаб қилиши ҳам ножоиздир.

«Оlamгирия», «Мұхит», «ал-Баҳр»

353-ФАТВО

Мұжтахидлардан Абу Юсуф, Мұхаммад ва Кархий (рх.) каби зотлар бир шаҳарда биттадан ортиқ жумъа ўқиладиган жоме масжиди бўлмаслиги керак, деган масалада кенгроқ изланиш олиб бориб, бир шаҳарда иккита ёки учтагача жоме масжиди бўлиши мумкин, деган қарорга келгандар. Аммо Имом Мұхаммад (рх.)нинг Абу Ҳанифа (рх.)дан қилган ривоятида бир шаҳарда уттадан ортиқ жоме масжидларда ҳам жумъа намози ўқилиши мумкин, дейилади.

«Оlamгирия», «Саное»

354-ФАТВО

Жумъа ўқилмайдиган кичик қишлоқдан шаҳарга бир кун туриш учун келган одам жумъа кунига тўғри келиб қолса, жумъа намозини ўқиши зарур. Лекин шу куни үйига қайтадиган бўлиб қолса, жумъа ўқиши лозим эмас. Аммо шунда ҳам жумъани ўқиб кетса, ажрга эга бўлади.

«Оlamгирия», «Қозихон», «Тажнис»

355-ФАТВО

Жумъа вожиб бўлмаган кишилар пешинни жамоат бўлиб, аzon ва иқомат билан ўқийверадилар. Шаҳарда юрган мусофиirlар, жумъага бора олмаган шаҳарликлар пешин намозини жамоат бўлмасдан якка-якка ҳолда ўқийдилар.

«Оlamгирия», «Қозихон»

356-ФАТВО

Арафотда жумъа намози ўқилмайди. Абу Ҳанифа ва Имом Мұхаммад (рх.)лар сўзига кўра, бир шаҳарнинг бир неча жойида жумъа намози ўқилиши мумкин. Шу сўзга амал қиласиз. Каттиқ ёғаётган ёмғир жумъа намозига бормасликка узр бўла олади.

«Оlamгирия», «Мұхиш», «Хулоса»

357-ФАТВО

Қайси жойда жумъа намози ўқилишининг жоизлиги хусусида шак-шубҳа ҳосил бўлса, масалан, шаҳар ёки қишлоқ экани аниқ бўлмаган ёхуд шартларининг мукаммаллигига ихтилоф бўлган жойларда жумъа намозидан кейин тўрт ракъат эҳтиёти пешин намозини ҳам ўқиб қўйишилик лозим. Бунда мабодо жумъа ўтмай қолса, пешин намози унинг ўрнига ўтиши назарда тутилган.

«Оламгирия», «Кофий», «Мұхит»

Изоҳ:

Эҳтиёти пешин ўқиши вожиб эмас. Шунинг учун уни масжидда эмас, ўз уйига бориб ўқишини аксарият уламоларимиз авло, деб санаганлар.

358-ФАТВО

Жумъя намозидан кейин эҳтиёти пешин намозини ўқувчилар тўрт ракъатнинг ҳаммасида «Фотиҳа» сурасидан кейин бир суралашада қўшиб ўқишилари лозим.

«Оламгирия», «Татархония», «Оҳу»

Изоҳ:

Замсуралашада қўшишнинг сабаби — мабодо жумъя мақбул бўлган бўлса, бу тўрт ракъат нафлага ҳисоб бўлиши керак. Нафлнинг эса барча ракъатларида замсуралашада қўшилиши шарт.

359-ФАТВО

Жумъя намозидан олдин имомнинг хутба ўқиши фарз. Хутбанинг фарзлари бизнинг ҳанафий мазҳабимиз бўйича иккита. Бири — пешин вақтида, лекин жумъадан олдин ўқилиши. Иккинчиси — Аллоҳнинг зикри. Яъни ҳамду сано ё таҳлил ёки тасбех айтилиши. Хутбанинг суннатлари 15 та. Улар — таҳоратли бўлиш, тик туриш, қавмга юзланиш, «Аувзу...»ни ичида айтиш, хутбани қавмга эшиттириш, ҳамд билан бошлаш, Аллоҳнинг зоту сифатларига хос санолар ўқиши, икки шаҳодат калимасини ўқиши, Пайғамбаримизга салавот айтиш, панду насиҳат қилиш, оятлардан ўқиши, иккинчи хутбада ҳамду сано ва салавотларни такроран айтиш, мусулмонлар ҳаққига дуо қилиш, ҳар икки хутбани қисқароқ ўқиши, икки хутба орасида бирор ўтириб олиш ва хутбани минбарда айтиш ҳам суннат амаллардан дебдурлар.

«Оламгирия», «Шарҳи Ҳидоя», «ал-Баҳр»

360-ФАТВО

Агар хутбани айтганидан кейин таҳоратини янгиламоқчи бўлиб, ўрнига имомликка бошқа одамни қўймоқчи бўлса, ўша одам хутбани эшитган бўлиши шарт. Акс ҳолда имомлиги дуруст бўлмайди. Аммо хутба ўқиган имом намозни бошлагандан кейин таҳоратга чиқадиган бўлса, ўрнига хутбани эшитган одамни қўйиши шарт эмас.

«Оламгирия», «Кофий», «Таҳзиб»

361-ФАТВО

Жумъя хутбасини ўқиши учун имом минбарга чиқиши билан намозхонларга ҳар қандай намоз, гап, салавот, еб-ичиш каби амаллар тақиқланади. Ҳатто бирор ножӯя иш қилаётган бўлса, уни қайтариш учун овоз чиқармасдан қўл билан ишорат қилиш лозим.

«Оламгирия», «Мұхит», «Хулоса»

Изоҳ:

Шуни билиб қўйиши лозимки, араблар жумъя хутбасини араб тилида айтадилар. Шунинг учун улар бир йўла иккинчи аzonдан бошлаб, иккита хутбани ўқийдилар. Аммо бизнинг диёримизга ўхшаш ажам юртларида биринчи аzonгача маҳаллий тилда мавъиза қилинади. Бу хутба эмас. Гапириш каби ишлар тақиқланадиган хутба — бу бизда иккинчи аzonдан кейинги хутбалардир.

362-ФАТВО

Жумъя хутбасига ҳозир бўлганлар тиз чўкиб ўтирадими ё чордона қурибми ёки бошқача ўтирадими, фарқи йўқ. Лекин намозда ўтиргандек чўқкалаб ўтириш мустаҳабдир.

«Оламгирия», «Музмарот», «Меъроҷ»

363-ФАТВО

Нафл ўқиб турганида имом иккинчи азондан кейинги хутбани ўқий бошласа, сажда қилмаган бўлса, нафлни тўхтатиб, хутбага қулоқ солади. Агар сажда қилиб қўйган бўлса, икки ракъатни тугатиб, сўнгра хутбага қулоқ солади.

«Оlamгирия»

364-ФАТВО

Имомликка жумъа хутбасини ўқиган одам ўтиши шарт эмас.

«Нафъул-муфтий», «ад-Дуррул-мухтор»

Изоҳ:

Бу ерда шарт эмас, дейилишидан, хутба ўқиган кишининг имомликка ўтишининг афзаллиги маълум бўлади. Лекин шарт эмаслиги баъзи ҳолатларда енгиллик пайдо қиласди.

365-ФАТВО

Беморга қараб. хизмат қилиб турган кишига жумъага бориш вожиб бўлмайди.

«Нафъул-муфтий», «ад-Дуррул-мухтор»

366-ФАТВО

Жумъа намози дуруст бўлиши учун жамоат бўлиши ҳам шарт. Бунда имомдан ташқари камидан уч киши ҳозир бўлиши керак. Уларнинг хутбани тинглаган бўлишлари шарт эмас, балки имомликка яроқли кишилардан бўлиши зарур. Ўзи уч киши бўлса-ю, бири аёл ёки сафир ёхуд имомликка яроқсиз бўлса жумъа ўқилиши дуруст эмас.

«Оlamгирия», «Фатҳул-Қадир», «Мухит»

367-ФАТВО

Шаҳарда узрсиз жумъа ўқимаганлар жумъа намози тугамагунича пешин намозини ўқимай туришлари лозим. Бемор ва мусоифирлар ҳам пешин намозини жумъадан кейин ўқишлари мустаҳабдир.

«Оlamгирия», «Канз», «ал-Важиз»

368-ФАТВО

Бемор одам касаллиги енгиллашгани сабабли пешин намозини уйида ўқиганидан кейин жумъа масжидига бориб, жумъа намозини ўқиса, ўқиган пешин намози нафлга айланади. Имомни «Аттахийёт» ўқиётганида ёки саждаи саҳв қилаётганида топса ҳам иқтидо қилиб, жумъани ўқийвериши лозим. Бу Абу Ҳанифа билан Абу Юсуф (рх.)лар сўзидир.

«Оlamгирия», «Нихоя»

369-ФАТВО

Икки ҳайит намозлари вожиб амаллар сирасига киради. Унинг шартлари жумъа шартлари билан бир хил. Фақат буларда хутба шарт эмас, балки суннат. Хутба жумъада намоздан олдин ўқилса, икки ҳайит намозида намоздан кейин ўқиласди. Рамазон ҳайитининг намози узр билан эртаси куни ўқилиши мумкин. Қурбон ҳайити намози узрли ва узрсиз уч кунгача ўқилаверади.

«Оlamгирия», «Мухит», «Мухтасар»

370-ФАТВО

Ҳайит намозига кеч келиб, имомни рукуъда топган киши тик ҳолда таҳрима такбирини айтгач, қарайди; агар имом рукуъдан бошини кўтармасидан олдин учта ҳайит такбирини айтишга улгурса, тик ҳолда айтиб, кейин рукуъ қиласди. Улгурмайдиган бўлса, рукуъга бориб, такбирларни айтиб тугатади. Лекин уч такбирни рукуъда айтганида қўлларини кўтармайди.

Борди-ю, рукуъда такбирларни айтаётганида имом рукуъдан бошини кўтариб юборса, имомга эргашиб, у ҳам бош кўтараверади. Айтилмай қолган такбирлар сокит бўлади.

«Оlamгирия», «ас-Сирож», «Кофий»

371-ФАТВО

Ҳайит намозининг биринчи ракъатида имом қироатдан олдин уч такбир айтишни унудиб, қироат қилиб қўйган бўлса, буни қироатдан кейин айтиши ҳам мумкин. Агар рукуъга боргандা эсига тушса, такбирларни қўл кўтармай рукуъда айтса ҳам бўлади.

«Оlamгирия», «Татархония»

372-ФАТВО

Қурбон ҳайити намози узр билан эртасига ёки учинчи кунда ўқилса кароҳияти йўқ. Аммо узрсиз ҳайитдан кейинги кунларга қолдириш жоиз, лекин макруҳдир. Рўза ҳайити намозини эса, узрсиз бир кунга кечиктириш ҳам жоиз эмас.

«Оlamгирия», «Жавҳара», «Табийин»

373-ФАТВО

Ҳайит намози билан жаноза намозини ўқиш бир вақтга тўғри келиб қолса, биринчи бўлиб ҳайит намози, кейин жаноза ўқилади. Ҳайит намозининг хутбаси жаноза намозидан кейин ўқилади.

«Оlamгирия», «Куня»

374-ФАТВО

Қурбон ҳайитининг арафа кунги бомдод намозидан бошлаб «Ташриқ кунлари»нинг охирги куни аср намозидан кейинигача ҳар бир жамоат билан ўқилган фарз намозидан кейин «Ташриқ такбири» ни бир марта айтиш вожиб. Унинг ўқилиши қўйидагича: «Аллоҳу акбар, Аллоҳу акбар. Ло илоҳа иллаллоҳу валлоҳу акбар, Аллоҳу акбар. Валиллоҳил-ҳамд». У ҳаммага эмас, балки шаҳарда яшовчи эркак кишиларга, муқимга иқтидо қилган мусоифир ва аёлларга вожиб бўлади. Ёлғиз ўзи ўқувчи одам бу такбирни айтмайди.

«Оlamгирия», «Мухтасар»

375-ФАТВО

Ташриқ такбирини имом айтмаса, иқтидо қилувчилар дарҳол айтиб юбормасдан имомнинг ҳақиқатан такбирни унудиб қўиганига ва айтмаслигига тўла ишонч ҳосил қилишлари лозим. Масалан, гапириб юбориши, бошқа зикр-тасбехларни бошлаб юбориши, масжиддан чиқиб кетишга ҳаракат қилиши каби ҳолатлар содир бўлса, шундагина такбирни муқтадийларнинг ўzlари айтадилар.

«Оlamгирия», «Табийин»

376-ФАТВО

Қуёш тутилганда жоме масжидида ёки кенг майдонда жумъа масжидининг имоми жамоат билан икки ракъат нафл намози ўқиши суннат амаллардандир. Қироат товушсиз, узунроқ қилинади. Намоздан сўнг узоқдуо қилинади. Агар имом келмаса, якка-якка бўлиб ўқийдилар. Лекин Имом Ҳалвоний (рҳ.) сўзига кўра жумъа, ҳайитга ўтиб юрган имом узр билан кела олмай, бошқа бирор кишининг имом бўлиб ўқишига буюрса, жоиздир. Қавмга малол келтирмаслик мақсадида имом қироатни узун қилса, дуони қисқароқ қилади. Дуони узоқ қилмоқчи бўлса, қироатни қисқароқ қилади.

«Мухтасар», «Оlamгирия», «Жавҳара»

377-ФАТВО

Ой тутилганда ҳам худди Қүёш тутилгандаги каби икки ракъат нафл намози ўқилади. Фақат бунда жамоат билан эмас, балки ҳар ким ўзи якка ҳолда ўқийди. Шунингдек, қаттиқ шамол, бўрон кўтарилиганда, қор ёки ёмғир тинмай қаттиқ ёгаверганда, осмон қизарисб кетганда, кундузни зулмат қоплаганда ёки бирор касаллик оммавий равишда тарқалганда, зилзилада, чақмоқ кўп чаққанда, юлдузлар кўп учганда, тунда ортиқча ёруғлик пайдо бўлганда, душмандан хавф кучайганда ҳам икки ракъат нафл намоз ўқиб, Аллоҳдан нажот сўраш тавсия этилади. Ой тутилганда ва юқорида эслатилган ҳолатларда жамоат билан эмас, балки ҳар ким ўз уйида ўқийди.

«Оламгирия», «Мұхит», «Сирожия», «Табийин»

378-ФАТВО

Ўлим тушагида ётган оғир бемор ўнг томони билан ётқизилиб, юзи қиблага қаратиб қўйилади. Бу суннатдир. Осмонга қаратиб ётқизиб, боши остига ёстиқ қўйиб, тиззалари кўтариб қўйилса ҳам жоиздир. Лекин бу икки хил ётқизишиб беморга ноқулайлик туғиладиган бўлса, ўз ҳолича қолдирилади.

Ўлими яқинлашганининг белгилари — оёқлари бўшашиб кетганидан тиззасини кўтариб ёта олмаслиги, бурнининг эгри шаклга кириши, юзининг ранги ўчиб, терисининг бўшашиб кетиши ва ҳоказо. Шу каби аломатлар пайдо бўлиши билан унга калимаи шаходат талқин этилади. Яъни, унга эшиттириб, «Ашҳаду алло илоҳа иллаллоҳу ва ашҳаду анна Мұхаммадан абдуҳу ва расулуҳ» калималари ўқиб турилади. Бу мустаҳаб амаллардандир. Лекин беморга «Айт!» - деб қисталмайди. Агар бир марта бўлса ҳам айтса ёки ғарфара қила бошласа талқин тўхтатилади.

«Мұхтасар», «Оламгирия», «Хидоя», «Жавҳара»

БЕМОРЛИК, МАЙИТ ВА ДаФНГА ДОИР ФАТВОЛАР

379-ФАТВО

Ўлими олдидан бемор мабодо куфр сўзларини айтиб юборган бўлса ҳам, унга кофир ҳукми берилмайди, балки унга ҳамма мусулмонлар қатори муомала қилинади.

«Оламгирия», «Фатҳул - Қадир»

380-ФАТВО

Ўлим тўшагида ётган огир беморнинг жони узиладиган пайтда аҳли салоҳ, улуғ одамларнинг ҳозир бўлиб туриши фойдадан холи эмас. Унинг ёнида «Ёсин» сурасининг ўқиб турилиши мустаҳаб амаллардандир. Беморнинг атрофида хушбўй нарсаларнинг муаттар ҳид таратиб туриши ҳам фойдалидир.

«Оламгирия», «Муня», «Зоҳидий»

381-ФАТВО

Жони узилаётган беморнинг ёнида жунуб ёки ҳайзли аёлларнинг бўлишига рухсат этилади, яъни, бу макруҳ эмас.

«Оламгирия», «Қозихон»

382-ФАТВО

Беморнинг жони узилиши биланоқ, унинг энг яқин кишиси ип билан эмас, энли латта билан иягини бошига тортиб боғлайди. Кўзлари очиқ қолган бўлса, юмиб қўяди. Кийимлари ечиб олиниб, ердан баландроқжойга — тахта ёки сўри устига ётқизиб, усти матоҳ билан ёпиб қўйилади. Иссик кунларда бўлса, қорнига темир ёки лой қўйилади. Ўлими тўғрисида одамларни хабардор қилиш ҳам мустаҳаб ишлардандир. Сўнгра имкони борича тезроқ майитни ювиб, кафанлаб, жанозасини ўқиб, дафн этилади. Касал бўлмай, тўсатдан вафотэтган киши то ўлими аниқланмагунча дафн этилмай туради.

«Оламгирия», «Жавҳара», «ас-Сирож»

383-ФАТВО

Майит ювилмай туриб, унинг хузурида Қуръон тиловат қилиш макруҳдир.

«Оламгирия», «Табийин»

Изоҳ:

Демак, майитга жаноза ўқилмай туриб, ташқарида тиловат этиш жоиз экан. Лекин бизнинг диёrimизда дафндан кейин тиловат қилиш одати жорийдир.

384-ФАТВО

Ҳомиладор аёл ўлиб қолса ва қорнидаги боланинг қимирлагани маълум бўлса, Имом Муҳаммад (рҳ.)нинг сўзига кўра, онанинг қорнини ёриб, бола чиқариб олинади.

«Оламгирия», «Қозихон»

385-ФАТВО

Майитни ювиш тириклар зиммасидаги вожиб амаллардандир. Бир марта ювиш вожиб. Уч бор ювиш суннат. Майит хилват жойда тўла ечинтирилиб, тахта устига ётқизилган ҳолда ювилади. Тахта бир ёки уч, ёхуд 5 марта мижмар (исириқقا ўхшаш уд номли хушбўй гиёҳ) билан дудланган бўлиши лозим. Майитнинг аврати (киндигидан то тиззасигача) бирор матоҳ билан ёпиб қўйилади. Баъзи уламолар фақат ғализа аврати ёпилса кифоя, сонлари очиқ қолса зарари йўқ, дейдилар.

«Оламгирия», «Заҳирия», «Хидоя»

386-ФАТВО

Майит ювилганда истинжо ҳам қилдирилади. Бу Абу Ҳанифа (рх.)нинг сўзиdir. Fassol бунинг учун қўлига латта ўраб олади. Сўнгра балоғат ёшида бўлса, таҳорат ҳам қилдиради. Оғиз-бурунлари чайилмайди. Юзидан бошлаб илиқ сув билан ювилади. Баъзи уламолар оғиз-бурни сув билан ювилмаса-да, fassol бармоғига юпқа латтани ўраб, лаб ва тишларини артиб тозалайди, бурнига ҳам ўша бармоғини тиқиб, етган жойигача артади, дейдилар. Бошига масҳам тортилади. Чап ва ўнгига ағдариб ювилади.

«Оlamгирия», «Мұхит», «Жавҳара», «Қозихон», «Заҳирия»

387-ФАТВО

Майит ювиб бўлингач, ўтқизиб, қорни аста силаб қўйилади. Бирор нарса чиқса, фақат ўша жойи ювиб қўйилади, холос. Соч ва соқоли таралмайди, тирноқлари олинмайди, мўйлаби ҳам қайчиланмайди, қўлтиқ ости юнглари ҳам юлинмайди.

«Оlamгирия», «Мұхит»

388-ФАТВО

Майит сув остидан топилган бўлса ҳам у ғусл қилдирилади. Аммо сувдан олмай туриб ғусл қилдириш нияти билан жасадни у ёқ-бу ёққа тўнтариб, сўнгра олинса, бу ғусл ўрнига ўтади.

«Оlamгирия», «Тажнис», «Бадое»

389-ФАТВО

Жасад узоқ туриб қолгани туфайли айниб, қўл билан силашнинг имкони бўлмаса, устидан сув қуийиб ювилаверади.

«Оlamгирия», «Татархония»

390-ФАТВО

Туғилган чақалоқ овоз чиқариб ёки қимирлаб, сўнгра ўлган бўлса, ўнга ном ҳам қўйилади, ювиб, жаноза ҳам ўқилади. Ўлик ҳолда туғилган чақалоқقا ном қўйилмайди, жаноза ўқилмайди, ювиб, бир латтага ўраб кўмилади. Чақалоқнинг тирик туғилгани тўгрисида туқсан она ёки туғдирган доянинг гувоҳлиги қабул қилинади.

«Оlamгирия», «Хидоя», «Музмарот»

391-ФАТВО

Мурданинг ярмидан кўп қисми бошсиз ёки ярим қисми бошли ҳолда топилса, у ювиб, кафанлаб, жаноза ўқилиб кўмилади. Жасаднинг кўп қисми топилиб, жаноза билан кўмилгандан кейин қолган қисмлари топилса, бу қисмларига жаноза ўқилмасдан латтага ўраб кўмиб қўйилаверади. Ярим қисми бошсиз ёки жасад узунасига- иккига бўлинган бўлиб, бири топилган бўлса ҳам ювилмайди, жаноза ҳам ўқилмайди, балки латтага ўраб дафн қалинади.

«Оlamгирия», «Музмарот», «Изоҳ»

392-ФАТВО

Мурданинг мусулмон ёки коғирлиги номаълум бўлса, қаралади — агар у мусулмонлар диёрида топилган бўлса ёки мусулмонлигига далолат қиладиган бирор аломати билинса, ювиб, жаноза билан дафн этилади. Мусулмонлик аломатларига хатна қилинганлиги, соқоли хина билан бўялгани кабилар киради.

«Оlamгирия», «Меърожуд-дироя»

393-ФАТВО

Кемада ўлган киши (қирғоқ узоқ бўлса) ювиб, кафанлаб, жанозаси ўқилгач, тош каби оғир нарса боғлаб туриб, сувга ташлаб юборилади.

«Оlamгирия», «Меърожуд-дироя»

394-ФАТВО

Мусулмон подшоҳга итоат қилмай, унга қарши чиқиб қуролланиб олган исёнчилар (богийлар) ҳамда қароқчилар жанг асносида ўлсалар, ювилмайдилар ва уларга жаноза ҳам ўқилмайди.

«Оlamгирия», «Хизона»

395-ФАТВО

Майитни юувучи ғассол таҳоратсиз бўлса ҳам жоиз, лекин таҳоратли бўлиши яхшидир. Агар у жунуб ёки ҳайзли аёл ёхуд коғир бўлса, макруҳлик ила жоиз бўлади.

«Оlamгирия», «Меърож», «Зоҳидий»

396-ФАТВО

Ғассол ишончли кишилардан бўлиб, майитнинг айб-нуқсонларини фош қилмайдиган, яхши сифат ва аломатларинигина гапирадиган киши бўлиши тавсия этилади. Масалан, майитнинг юзи қизариб кетгани, хушбўй ҳид таратгани каби аломатларни гапирса яхши. Аммо юзи қорайгани, нохуш ҳид таратгани, шаклу сурати ўзгариб кетгани каби сифатларини айтмагани маъқул.

«Оlamгирия», «Жавҳара»

397-ФАТВО

Эркаклар жасадини эркаклар, аёллар жасадини аёллар ювади. Норасида ўғил болани аёллар, норасида қиз болани эркаклар ювиши мумкин. Аёллар эрларини ювишлари мумкин. Аёлларни эрлари ювилмайдилар. Бу бизнинг ҳанафий фуқаҳоларимизнинг хulosалариdir.

«Оlamгирия», «ас-Сирож ал-ваҳҳож»

398-ФАТВО

Аёллар ичида бир эркак киши ўлиб қолса, уни сув билан ювилмайдилар, балки аёллар ичида маҳрами ёки хотини бўлса, улардан бири қўли билан таяммум қилдиради. Агар улардан бошқа бегона аёллар таяммум қилдирадиган бўлсалар, қўлларига латта ўраб оладилар.

«Оlamгирия», «Меърож»

399-ФАТВО

Майит ювилгандан кейин уни кафанлаш фарзи кифоя амаллардандир. Эркак кишига суннат бўйича уч қават кафан бичилади:

1. Изор (иштон). Унинг узунлиги бошининг тепа қисмидан оёқларининг остигача.
2. Қамис (кўйлак). Бўйнидан оёқларигача.
3. Либофа (чойшаб). Унинг узунлиги ҳам изорнинг узунлигичадир.

Баъзи фуқаҳолар марҳум олим кишилардан бўлса, унга салла ҳам кийдириб қўйилгани яхши, яъни, мустаҳаб дебдилар. Бунда салланинг печи юзтомонига тушириб кийдирилади.

Изор билан либофанинг ўзи ҳам кафанликка кифоя қилади. Аёл кишига ҳам суннат бўйича уч қават (изор, қамис, либофа) кафан бичилади. Фақат унга химор (рўмол) ва кўкрагидан сонларигача етадиган хирқа (қийик) қўшилади. Аел кишига изор, либофа, химорнинг ўзи ҳам кифоя қилади. Фақат зарурат ҳолатлардагина эркакка бир қават, аёлга икки қават кафан бичиш мумкин.

«Мухтасар», «Оlamгирия», «Хидоя», «Жавҳара»

400-ФАТВО

Қабристонга дағн үчун борганлар то тобут елкалардан ерга қўйилмагунча ўтириб олишлари макруҳдир. Агар тупроқ тортилгунча ўтирмай, тик турсалар, янада яхшироқ бўлади.

«Мұхтасар», «Оlamгирия», «Мұхит»

401-ФАТВО

Маййитга жаноза намозини ўқиш фарзи кифоядир. Бир киши — хоҳ у эркак бўлсин, хоҳ аёл — жанозасини ўқиса, қолган мусулмонларнинг зиммасидан соқит бўлади. Ҳеч ким ўқимаса, ҳамма гуноҳкор бўлади. Жумъа, ҳайит намозларида адад хусусида шарт қилинган жамоат жаноза намозида шарт эмас. Лекин жамоат қанча кўп йиғилса, шунча яхши.

«Оlamгирия», «Нихоя», «Татархония»

402-ФАТВО

Ўзини ўзи ўлдирган одам жуда катта гуноҳ қилиб қўйган бўлса-да, мўъмин-мусулмонлигининг эътибори билан Абу Ҳанифа, Имом Мұхаммад ва Имом Ҳалвон№Й (рх.)лар наздида унга жаноза ўқилаверади. Аммо ота-онасидан бирини қасддан ўлдирган одам ўлса, унга жаноза ўқилмайди.

«Оlamгирия», «Табийин», «Нихоя»

403-ФАТВО

Маййит ўлими олдидан жанозамни фалон киши ўқисин, деб васият қилган бўлса, бу васияти шаръий ҳисобланмагани учун уни ижро этиш лозим бўлмайди.

«Оlamгирия», «Музмарот»

Изоҳ:

Лекин маййитнинг эгалари ўша васият этилган одамнинг имомлик қилишига рози бўлишса ва бошқа томондан ҳам қаршилик бўлмаса жанозага ўтиши мумкин.

404-ФАТВО

Шом намози пайтида жаноза ҳозир бўлиб қолса, шомнингфарзидан кейин жаноза ўқилади. Ундан сўнг шомнингсуннати ўқилади.

«Оlamгирия», «Куня»

405-ФАТВО

Жаноза намозининг ниятини дилга келтириб, яна тил билан ҳам айтса, бошқа намозлардаги каби яхши. Аммо шошилинч пайтида имомнинг жаноза тўғрисида ўйлаб қўйиши ва иқтидо қилувчиларнинг «имомга иқтидо қилдим», деб қўйишининг ўзи кифоя қиласи.

«Оlamгирия», «Музмарот»

406-ФАТВО

Бизнинг ҳанафий мазҳабимизга кўра, жаноза намозида «Фотиҳа» сураси ўқилмайди. Мабодо ўқилганда ҳам қироат нияти билан эмас, сано нияти билан ўқилади. Яна жаноза намозининг тўрт такбиринингҳаммасида қўл кўтармаймиз. Балки фақат биринчи такбирда қўл кўтарамиз.

«Оlamгирия», «Мұхиш», «Шарҳи Канз»

Изоҳ:

Такбирларни айтиётган пайтда айрим кишиларнинг бошини осмонга бир бор кўтариб қўйишилари бидъат ишлардандир.

407-ФАТВО

Майитлар кўп бўлса, имом ихтиёридири -хоҳласа ҳар бирига алоҳида жаноза ўқийди, хоҳласа ҳаммасига бир ният билан бир марта ўқийди. Майитлар имомнинг рўпарасидан бошлаб, дастлаб катта ёшли эркаклар, уларнинг ортидан норасида ўғил болалар, сўнгра аёллар қўйилади. Агар ҳаммаси бир жинсдан бўлса, ёши улуғрофи ёки илмлироғидан бошлаб қўйилади.

«Оlamгирия», «Меъроҷ», «Фатхул-Қадир»

408-ФАТВО

Агар майит жанозасиз ёки ювилмай кўмиб қўйилган бўлса, баъзи уламолар уч кунгача, деганлар, лекин неча кун ўтган бўлишининг аҳамияти йўқ, балки мурда айниб, титилишга ўтмаганига умид бўлса, қабр очилиб, майит чиқарилади ва ювилмаган бўлса ювиб, жанозаси ўқилади ва қайта дафн қилинади.

«Оlamгирия», «Сирожия»

409-ФАТВО

Майитни дафн қилиш ҳам фарзи кифоядир. Қабр лаҳад шаклида кавланиши суннатdir. Яъни, икки метр атрофида чуқур кавлаб тушилгандан кейин қибла томондан майит учун алоҳида жой тайёрланади. Унинг чуқурлиги кўкрак баробари бўлиши керак. Агар ундан ҳам чуқур бўлса, янада яхши. Эни ярим қомат, яъни, бир метрга яқин бўлиши лозим.

«Оlamгирия», «Муҳит», «Жавҳара», «Музмарот»

410-ФАТВО

Агар қабрни лаҳад шаклида кавлашга ернинг юмшоқлиги ёки қумли тупроқ бўлгани боис имкон бўлмаса, «шаққ» шаклида, яъни, ерма гўр кавлаб, дафн этиш ҳам мумкин. Бунда ариқ қазигандек ер очилади ва икки ёни хом ғиштлар билан уриб чиқилади. Майит қўйилгач, устига тегмайдиган қилиб ёғоч, тахта ёки шоҳ-шаббалардан «шип» ясад, устидан тупроқтортилади.

«Оlamгирия», «Меъроҷ»

411-ФАТВО

Шайх Абу Бакр Муҳаммад ибн Фазл (рҳ.)нинг берган фатвосига кўра, баъзи юмшоқ тупроқли ерларимизда лаҳад ёки ёрма қабр кавлашнинг имкони бўлмагани учун нимадан бўлса ҳам тобут (қути, сандик) ясад, майитни унга солиб кўмиш мумкин. Агар темирдан ясалса, унинг ичига биринчи тупроқ тўшалади, устки қисми ёрма қабр усти каби ёпиб, лой билан суваб қўйилади. Майитнинг ўнг ва чап томонларига хом ғишт терилади. Шундай қилинса, лаҳадга ўхшатилган бўлади. Лаҳадга пишиқ ғишт ишлатиш макруҳdir.

«Оlamгирия», «Қозихон»

412-ФАТВО

Аёл киши мурдасини лаҳадга қўйишга ҳаммадан кўра унинг маҳрамлари ҳақлироқ ва яхшироқдир. Агарда улардан кейин маҳрам бўлмаган қариндошлари авлодир. Улардан ҳеч ким бўлмаса ёки қўйишни уddyалай олмаса, бегоналар қўйиши жоиз бўлади. Аёллар қабрга туширилмайди.

«Оlamгирия», «ал-Баҳр», «Муҳит»

413-ФАТВО

Қабр ердан бир қарич баланд қилиб кўтарилиб қўйилади. Устки қисми нам ўтказмайдиган қурилиш воситалари билан беркитилмаслиги тавсия этилади. Қабр устига иморат қуриш,

устида ўтириш, ухлаш, босиб юриш, таҳорат ушатиш, кўкариб турган гиёҳларни юлиш ёки чорва молларини ўтлатиш макруҳ ишлардан саналади. Қабр тоши ўрнатиш ва маййит тўғрисида баъзи муҳим маълумотларни ёзиб қўйишга айрим уламолар жоиз деб фатво берганлар.

«Қозихон», «Оlamгирия»

Изоҳ:

Мақбара шиклаш, қабр тоиш қўйиб, унга ёзувлар битиш масаласидаги уламоларнинг ихтилофи асосан оддий мусулмонларнинг қабрлари тўғрисида бўлган. Аммо машҳур азизавлиелар, дунёга танилган олиму-уламоларнинг қабрлари эса, зиёратчилар руҳий таассурот олсин, кейинги авлод учун уларнинг мозорлари ибрат манбаи бўлсин, деган эзгу мақсадда ўзлари васият қилмаган ва хоҳламаган бўлсалар-да, бошқалар томонидан тикланса, обод қилинса, бунинг зарари йўқ, балки кўп манфаатли жиҳатлари борлиги учун рухсат берилган.

414-ФАТВО

Тириклик вақтида ўзи учун қабр кавлатиб қўйишнинг зарари йўқ, аксинча, бу савобли ишдир.

«Оlamгирия», «Музмарот»

415-ФАТВО

Дафндан кейин дарҳол тарқаб кетмай, бироз вақт дуо, тиловати Қуръон билан ўтириш мустаҳаб ишлардандир. Имом Муҳаммад (рҳ.) қабристонда Қуръон тиловат қилишнинг кароҳати йўқ, деб фатво берган. Машойихларимиз бунинг маййитларга фойдаси бўлгани учун шу фатвони қабул қилганлар.

«Оlamгирия», «Музмарот», «Жавҳара»

416-ФАТВО

Зарурат юзасидан бир қабрга икки-уч кишининг жасади дафн этилиши мумкин. Агар улар турли жинсдан бўлсалар, қибла томонга катта ёшдаги эркак, ундан кейин норасида ўғил бола, уидан кейин аёл киши қўйилади ва ораларини ажратиб туриш учун тупроқ ташланади.

«Оlamгирия», «Муҳит»

417-ФАТВО

Қабрдаги маййит чириб, тупроққа айлангани маълум бўлса, шу қабрга бошқа маййитнинг қўйилиши мумкин. Шунингдек, бу каби қабрлар ўрнида дехқончилик қилиш ва иморат солиб, фойдаланиш жоиздир.

«Оlamгирия», «Табийин»

418-ФАТВО

Маййит қиблага қараб ётқизилмаган ёки чап ёни билан ётқизилган ёхуд боши оёқ томонга қилиб қўйилгани маълум бўлса, қаралади — агар лаҳаднинг оғзи ғишт билан беркитилган бўлса-ю, тупроқ тортилмаган бўлса, очиб суннат бўйича ўзгартириб чиқилади. Аммо тупроқ тортилгандан кейин билинса, қабр очилмайди.

«Оlamгирия», «Табийин»

419-ФАТВО

Қабр ичida кимнингдир қиймати бир дирҳамлик бирор нарсаси қолиб кетган бўлса ҳам тупроқ тортилган бўлса-да, қайта очиб, бировнинг омонати қайтарилади.

«Оlamгирия», «Қозихон», «ал-Баҳр»

Изоҳ:

Бир дирҳам тилла 3,12 г.

420-ФАТВО

Мусибат етган хонадон эгаларига уч кунгача бир марта таъзия билдириб қўйишлик яхши ишлардан саналади. Таъзия билдириш деганда «Марҳум ёки марҳумани Аллоҳ ўзининг раҳмати ва мағфиратига сазовор қылсин, гуноҳларини кечирсинг. Сизга Аллоҳ сабр берсинг», каби сўзлар билан дилларга тасалли бериш тушунилади. Мусулмон одам кофирга ва кофир одам мусулмон кишига ўзига яраша сўзлар билан таъзия билдириши жоиз.

«Оламгирия», «Музмарот», «Захирия», «ас-Сирож»

421-ФАТВО

Кимнингдир вафот этиши билан мусибат етган хонадон аҳли уйдан чиқмай, уч кунгача аза тутиб ўтиришлари ва таъзияга келувчиларни кутиб-кузатиб туришлари мумкин. Фақат дарвоза олдида курси ва тўшакларда ўтириб ёки тик туриб, таъзиячиларни кутиш энг хунук одатлардандир.

«Оламгирия», «Захирия»

Изоҳ:

Бунга қараганда бизнинг шу каби одатларимизни ислоҳ этиш лозимга ўхшайди. Ҳақиқатан, дарвоза олдида таъзиячи кутиш дегани, албатта, ҳамманинг келиши шарт, дегандек бўлади. Аммо дарвозани очиқ қолдириб, уч кунгача ичкарида ўтириш эса, биринчидан, камтарлик аломати. Зоро, камтар одам одамларни овора қилиш, вақтларини олишдан иложи борича ўзини сақлайди. Таъзияга кела олмаганлардан хафа ҳам бўлмайди. Иккинчидан, кўчадан шошилинч равишда ўтиб бораётган вақти танг кишилар хижолатсиз ўтади. Таъзияга келиш ҳам холис бўлади.

422-ФАТВО

Аза туфайли аёлларнинг қора кийим кийишларининг зарари йўқ. Эркакларга бу мумкин эмас. Аммо мусибатга тоқатсизлик қилиб, юз ва кўлларини қорага бўяш, ёқа йиртиш, юзни тирнаб қон чиқариш, бошига тупроқ сочиш, сон ва кўкракларига уриб фарёд солиш, қабристонга чироқ ёқиш каби ишлар ботил ва жоҳилият одатларидандир.

«Оламгирия», «Музмарот»

423-ФАТВО

Мусибатзада хонадон аҳли учун таом тайёрлаб едириш жоиз. Учинчи куни зиёфат бериш ножоиз ишлардандир.

«Оламгирия», «Табийин», «Татархония»

Изоҳ:

Мусибат аҳлининг кўнглига овқат тайёрлаб ейиш сифмайди. Шунинг учун қўшнилар таом ҳозирлаб, бериб турсалар, айни савоб иш қилган бўладилар. Ҳатто маййит чиққан хонадонда шароит кўтарса, бир чеккада қозон осиб, овқат тайёрлаб, мусибат аҳли, узокдан келган меҳмонлар, хизмат билан овора бўлиб, чиқиб овқатланиб келишга имконият тополмай турган кишиларга ҳам берилса, бунинг ҳеч қандай зарари йўқ. Фақат исрофгарчиллик бўлмаса, тўй зиёфатига ўхшаб қолмаса бўлгани. Зоро, зарурат юзасидан енгиллик баҳш этиш динимизга хос хусусиятлардандир.

424-ФАТВО

Ўзини ёки мол-мулкини душман ва ўғридан ҳимоя қилаётib нима биландир ўлдирилса, мусулмонлар ёҳуд зиммийларнинг жонини сақлаб қолиш ҳаракати асносида ўлдирилса, душманнинг ўт очиши билан кемадаги мусулмонлар куйиб ўлса, уларнинг ҳаммаси шаҳид

хисобланади. Улар ювилмасдан, кийимлари билан бирга жаноза ўқилиб, дафн этиладилар. Кийимларида қондан бошқа нажосат бўлса, ўша жойи ювилади. Кафанликка ярайдиган кийимларидан бошқа барча нарсалари ечиб олинади.

«Оламгирия», «Мұхит»

425-ФАТВО

Шаҳарда қотили номаълум жасад топилса ёки жанг майдонида оғир яраланиб, ташқарига тирик ҳолда чиққач, дунёвий гапдан гапириб, овқатланиб, бирор ичимлик ичиб ёки ухлаб, даволаниб, васият қилиб, салқинлаб ёки бир намоз вақти ўтгунича тирик туриб, сүнфа жон берса, бу каби шаҳидлар ювилиб, кейин жанозалари ўқилади. Бөғийлик ва қароқчилик қилгани туфайли ўлим жазосига маҳкум этилганлар ювиладилар, лекин уларга жаноза ўқилмайди.

«Мұхтасар», «Оламгирия»

426-ФАТВО

Мозор ва қабристонларни зиёрат қилиш эркак ва аёлларга баробар жоиз, ҳатто, савобли ишлардандир. Пайшанба, жумъя ва шанба кунлари зиёрат қилинса, маййитлар сезиб тураркан. Фақат зиёрат одобларига риоя қилиниб, бидъат ишлардан сақланиш шарт.

«Раддул-муҳтор» матни ва ҳошияси

427-ФАТВО

Мозор ва қабристон зиёратининг одобларидан бири — маййитнинг оёқ томонларидан келиб, салом бергач, тик турган ҳолда дуо қилишdir. Пайғамбаримиз (а.с.) «Жаннатул Бақе» қабристонини зиёрат қилганларида шундай қилар эдилар. Агар оёқ томондан келишнинг имкони бўлмаса, бошқа томонлардан келиш мумкин. Салом бергандан кейин шундай дейди: «Ассалому алайкум, дора қавмин мўъминин. Ва инно ин шоаллоҳу бикум лоҳиқун». Агар арабча айта олмаса, унинг таржимаси: «Ассалому алайкум, эй мўминлар диёри! Биз ҳам, иншоаллоҳ, сизларга қўшилажакмиз». Шундан кейин билса «Ёсин» сураси ёки ўн бир марта «Ихлос» сураси ёхуд билган сура ва оятларини ўқиб, савобини маййитлар рухига ҳадя этади.

«Раддул-муҳтор» матни ва ҳошияси

428-ФАТВО

Кимики, нафл рўза тутиб ёки нафл намоз ўқиб, хайр-садақа қилиб, савобини маййитлар рухига ҳадя этса, Аҳли сунна вал-жамоа эътиқодига кўра, юборган савоби уларга етади.

«Раддул-муҳтор» ҳошияси

429-ФАТВО

Қуръон тиловатининг савобини Пайғамбаримиз (с.а.в.)га ҳадя этиш жоизлигига кўпчилик уламолар иттифоқ қилганлар.

«Раддул-муҳтор» ҳошияси

430-ФАТВО

Ўлимидан олдин ўзи учун кафан тайёрлаб қўйгани каби қабр кавлатиб қўйиши ҳам жоиз, балки савобли ишдир. Умар ибн Абдулазиз, Рубайийъ ибн Хайсам ва бошқа улуғ зотлар шундай қилган эканлар.

«Раддул-муҳтор» матни ва ҳошияси

431-ФАТВО

Мусибат етган хонадон аҳли ва қариндошларининг йиғлашлари мумкин. Фақат оғизларидан күфрон, шикоятомуз гаплар чиқмаслиги шарт. Агар Аллоҳдан нолиб йиғласалар қаттиқ

гуноҳкор бўлурлар. Мабодо маййит йиғлашга васият қилган бўлса, у ҳам қабрида азобланади.

«Раддул-муҳтор» матни ва ҳошияси

432-ФАТВО

Маййитнинг пешонасига «Бисмиллоҳир Раҳмонир Раҳим», кўкрагида «ло илоҳа иллаллоҳу Муҳаммадун Расулуллоҳ», деб сиёҳ билан эмас, қуруқ кўрсатгич бармоқ билан ёзиб қўйишлик фойдадан холи эмаслигида йирик уламолар иттифоқ қилганлар. Лекин пешона, кафан, кўкрак каби жойларга оят ва Аллоҳнинг номларини сиёҳ билан ёзиб қўйишга кўпчилик уламолар рұксат берсалар, айримлари чириб, йирингта айланадиган жойда оят ва Аллоҳнинг исмлари ёзилмагани маъқул, деб қаршилик билдирганлар.

«Раддул-муҳтор», «Наводирул-усул»

433-ФАТВО

Бошқа жамоат билан ўқиладиган намозларда биринчи сафда туриш афзал, жаноза намозида эса, охирги сафда туриш афзал. Зеро, бу тавозе (камтарлик) белгисидир.

«Баззозия»

434-ФАТВО

Маййит қабрга қўйилиб, қарор топгандан кейин Мункар ва Накир аталмиш икки фаришта келиб, у билан савол-жавоб қилиши ҳақ. Агар йиртқич еб кетган бўлса ҳам, унинг қорнида сўроқ қилинади. Узоқ жойга олиб кетиш учун бирор қутига ўхшаган нарсага солиб қўйилган маййит то-олиб борилиб, дафн қилинмагунича сўроқ қилинмай туради. Барча омонат руҳи топширилган инсон сўроқ қилинади. Ҳатто чақалоқ ҳам бундан мустасно эмас. Унинг жавоб беришида Аллоҳ таоло илҳом билан ёрдам беради.

«Баззозия»

435-ФАТВО

Масjidга харж қилиш учун одамлардан тўплangan пул маблағини масжид ходими ўзининг шахсий эҳтиёжига ишлатиб, сўнgra ўринга-ўрин ўзининг маблағидан тўлаб қўйиши жоиз эмас.

«Баззозия»

436-ФАТВО

Маст қилувчи ичимлик ичиб маст бўлган ҳолдаги мусулмон одамни номаълум шахс зулман (ноҳақ) уриб ўлдириб кетган бўлса, у шаҳид ҳисобланадими ёки йўқми, деган масалада ҳанафий ва шофий мазҳаблари уламолари шаҳид бўлади, деб жавоб айтганлар. Далил сифатида шаҳидликнинг шартлари унда топилди. Mast ҳолда бўлмасин ёки гуноҳ устида ўлдирилган бўлмасин, деган шарт ҳеч қаерда қайд этилмаган, деб таъкидлайдилар. Шартлар мукаллафлик (яъни, оқил, болиғ, мусулмон бўлиш), зулман қатл қилиниш, хун тўланмаслиги, жунуб бўлмаслик ва иртисос бўлмаслиги.

«Фатовойи хайрия», «Шарҳи ар-Равз»

437-ФАТВО

Маййитлар қабрлари бир-биридан узоқ ёки яқин бўлишидан қатъий назар ўзаро зиёратлашиб турадилар. Бу хусусда ҳадислар ворид бўлган. Тирикларнинг қилиб юргагн яхши-ёмон ишлари вафот этган яқинларига кўрсатиб турилади. Тирикларнинг қилаётган амаллари Аллоҳга душанба ва пайшанба куни, пайғамбарлар ва авлиёларга жумъа куни кўрсатиб турилади. Уларнинг яхши ишларидан улар шодланадилар.

«Баён лин-нос»

438-ФАТВО

Дафн этилган марҳум ва марҳумаларнинг руҳлари ўз жасадлари билан алоқадордирлар. Уларнинг ўзаро алоқаси уйқудаги одамнинг ўз руҳи билан бўладиган алоқасидан ҳам кучлироқдир. Мўминларнинг ҳам, коғирларнинг ҳам руҳлари ўз жасадлари хузурида, қабристон ҳудудида бўлиб туришлари тўғрисида ривоятлар бор. Шунингдек, баъзи солих кишиларга марҳумларнинг вафот этганларидан кейинги кечирган ҳолатлари аён қилинган.

«Баён лин-нос»

439-ФАТВО

Оят ва ҳадисларга кўра, сехр-жоду қадимдан бор нарса. Уни ёмон ниятда ўрганиш, ўргатиш ва шуғулланиш, Аллоҳнингхоҳиши сезиз ҳам таъсир этади, деб эътиқод қилиш кабира гуноҳлардан ҳисобланади. Моҳиягини билиб олиш учун ўрганиб қўйиш, одамларнинг мушкулинни осон қилиш мақсадида ундан тўғри фойдаланишга Имом Бухорий, Имом Шофий каби мужтаҳид олимлар руҳсат берганлар. Пайғамбаримиз (с.а.в.) яхудий Лабид ибн ал-Аъсам томонилан сехрланганлари тўғрисида уламолар ихтилоф қилганлар. Бу хусусда қатъий ҳукм чиқарилмагани маъқул.

«Баён лин-нос», «Тафсири Розий»

440-ФАТВО

Дуохонлик, азоимхонлик, дам солиш каби одатлар қадимдан ҳамма халқда мавжуд. Бу нарсалар ичida шаръан руҳсат этилган ва этилмаганлари бор. Ислом таълимоти бу ишлардан шариатга зидларини тақиқлаган, мос келадиганларини аниқлаб берган. Масалан, дуохон ёки азоимхон беморга ёки бошига бирор ташвиш тушган кишига оятлардан ўқиб, дам солса, ҳадисларда келган дуолардан ўқиб, шифо тиласа, жоиз, балки, суннат. Аммо куфрона сўзлар, маъносиз тўқима дуолар ўқиб дам солиш тақиқланади. Ибн Ҳажар ал-Асқалоний сўзига кўра, уламолар ижмоъ қилганларки, дам солишнинг уч шарти бор:

1. Аллоҳнинг каломидан, исм ва сифатларидан ўқиши;
2. Араб тилида ёки бошқа тилда бўлса ҳам маъноси шаръий бўлиши;
3. Дуо ва дам солиш мустақил равишда таъсир қилмаслиги, балки, Аллоҳнинг изни ва тақдири билан таъсир қилади, деб эътиқод қилиш.

«Баён лин-нос»

441-ФАТВО

Оятлар, Аллоҳнинг исм ва сифатлари ёзилган туморларни тақиши ҳанафий, моликий, шофий ва ханбалий мазҳаблари уламолари наздида жоиз саналган. Бу тўғрида тақиқ келган ҳадис ширк ёзилган туморларга оид, деб таъвил қилганлар. Эзиб-ички тўғрисида, агар оятлардан бўлиб, уни ёзгач, сув билан ювиб, ичилса ёки ювинилса жоизлиги таъкидланган. Ибн Аббос (рз.) туғишига қийналган аёлга шундай қилишга буюрганлари нақл қилинган.

«Баён лин-нос», «ал-Мавсуа ал-Фикҳийя»

442-ФАТВО

Касалликнинг соғ одамга юқиши мумкинлиги ҳадиси шарифдан маълум. Унда «Бирор ерда вабо касали тарқалгани ҳақида эшитиб қолсангиз, у ерга борманг. Ўзингиз яшаётган жойда вабо тарқалса, ундан қочиб чиқиб кетманг» дейилган. Бошқа бир ҳадисда: «Касал юқиши йўқ нарса...», — дейилган. Лекин бу ҳадисда Аллоҳнинг изни ва тақдирисиз юқиш йўқ, деган маънони назарда тутганлар, деб таъвил қилинади.

«Баён лин-нос», «Зодул-маод»

443-ФАТВО

Хатми Қуръон, худойи ёки эҳсон номи билан қори ва муллоларни уйига таклиф этиб, амри маъруф, наҳий мункар, тиловат қилингач, меҳмонларни кузатиш асносида қори ва муллоларга мезбон томонидан берилган пул ёки бошқа нарсаларни олиш жоизми, деган масалада мутааххирин уламолар, жумладан, Имом Сарахсий, Мавлоно Абдулҳай (рҳ.)лар агар олдиндан шу нарсаларни бериш шарти билан келган бўлсалар жоиз эмас. Аммо ҳеч қандай шартсиз, мезбон ўзи кўнглидан чиқариб, ҳадя тариқасида берса олиш жоиз, деб фатво берган эканлар.

«Айнул-илм», «Комилия»

444-ФАТВО

Дафн этилган маййит шаръий узр билан очилиб, бошқа жойга кўчириб, дафн этилиши мумкин. Масалан, эгасидан рухсат олинмаган бировнингерига дафн этилган бўлиб, ер эгаси норозилик билдириб турган бўлса, қабр остини намлик ёки сув эгаллаган бўлса ёки ғайридинлар юргига дафн этилган бўлса. Ҳанафий мазҳабида бўлган Малика Шоҳсувор (охирги Усмоний халифа Султон Абдулмажид-П нинг хотини) Франдия қабристонидан олиб келиниб, Мисрға дафн этилгани тарихдан маълум.

«Дорул-ифто», Миср, «Саҳиҳи Бухорий», «Оlamгирия»

445-ФАТВО

Маййитнинг қорнини ёриш масаласида, шаръий узр билан бўлса, жоиз дейилган. Масалан, маййит заҳарланиб ўлган бўлса, уни аниқлаш, гумон қилинган одамни туҳматдан халос қилиш каби сабаблар билан ички аъзолари очиб текшириб кўрилиши жоиз.

«Дорул-ифто», Миср

446-ФАТВО

Тирик инсоннинг бирор аъзосини шу аъзога муҳтож беморнинг ҳаётини сақлаб қолиш учун тиббий амалиёт билан кўчириб ўтказиш жоиз. Лекин шу шарт биланки, аъзо берувчининг ҳаётига зарар етмаса, мажбуран эмас, ихтиёрий равишда берса, шундан бошқа муолажа мумкин бўлмаса ва амалиёт ҳар икки томон учун муваффақиятли чиқиши одатда бўлиб турган бўлса.

Ислом фиқҳи академияси йиғилишининг қарори.
Макка, 1985

447-ФАТВО

Ўлик инсоннинг бирор аъзосини шу аъзога муҳтож беморнинг ҳаётини сақлаб қолиш учун тиббий амалиёт билан кўчириб ўтказиш жоиз, балки авлодир. Фақат аъзоси олинувчи маййит тириклигига рухсат берган бўлиши шарт.

Ислом фиқҳи академияси йиғилишининг қарори.
Макка, 1985

448-ФАТВО

Тирик инсон организмининг бирор қисмини ўзининг бошқа бир жойига кўчириб олиб ўтказиш зарурат юзасидан жоиз. Масалан, териси, сугидан олиб бошқа-жойига улаш, ямаш мумкин.

Ислом фиқҳи академияси мажлисининг қарори.
Макка, 1985

449-ФАТВО

Беморнингжисмоний соғлигини тиклаш мақсадида сунъий суяклар ўрнатиш, юрак, ўпка, жигар каби ички аъзоларга тутқичлар ясад қўйдириш жоиз.

*Ислом фиқҳи академияси мажлисининг қарори.
Макка, 1985.*

ЗАКОТГА ДОИР ФАТВОЛАР

450-ФАТВО

Бойлиги шариат белгилаб қўйган маълум бир миқдорга, яъни, нисобга етган мусулмон киши бир йил ўтиши билан аслий ҳожатларидан ортиқча бойлигининг қирқдан бир қисмини, яъни, 2,5 фоизини шаръян белгилаб қўйилган жойларга бериши фарзи айнdir. Нисоб 84 гр. тилла қиймати билан баробар маблағdir. Закотни беузр кечиктириб бериш гуноҳdir. Закотни ажрататётган ёки бераётган пайтда ният қилиш шарт. Демак, шу ажратган ёки бераётган нарсам садақа ёки эҳсон эмас, закотdir, деб ният қилинади. Аммо йилнинг охирига келиб, шу бир йил мобайнода берган садақаларимни закот деб ният қилдим, деса, бу нияти ўтмайди. Бутун бойлигини садақа қилиб юборса, ният шарт эмас. Закотта ҳам ўтаверади.

«Оламгирия», «Мухтасар»

451-ФАТВО

Фақир кишига берган қарзидан кечиб юборса, ўша қарзда турган бойлигидан берадиган закотидан қутилади. Агар бир қисмидан кечса, ўша қисмидан "берадиган закоти соқит бўлади. Агар бой кишидаги қарзини унга ҳадя қилиб юборса, унинг закоти соқит бўлмайди.

«Оламгирия», «Табийн»

452-ФАТВО

Бир фақирга бой киши фалон кишига берган қарзимни бориб, ўзингга олгин, деб закотни ният қилса жоиздир.

«Оламгирия», «ал-Баҳр»

453-ФАТВО

Мискинга пул бериб, тилида ҳиба (ҳадя) ёки қарз, деб айтиб, дилида закот, деб ният қилса, закотга ўтади.

«Оламгирия», «ал-Баҳр», «Құня»

454-ФАТВО

Тўлиқ бир йил мажнун (жин теккан, руҳий касал-ликка учраган) бўлса, закот вожиб эмас. Аммо бир йил бехуш ётган бойга закот вожиб. Йилнинг боши ва охирида мажнунлиги кетган бўлса, закот вожиб бўлади.

«Оламгирия», «Жавҳара», «ал-Кофий», «Қозихон»

455-ФАТВО

Гаровга қўйган бойлиги модомики, гаровга олган киши қўлида экан, ундан закот бериш вожиб эмас.

«Оламгирия», «ал-Баҳр»

456-ФАТВО

Яшабтурган уйлари, кийиб турадиган кийимлари, уй жиҳозлари, минилиб турган улов, озиқовқат, пардоз буюмлари (агар тилла, кумушдан ясалмаган бўлса), гавҳар, маржон, ёқут, зумрад (агар сотиш учун сақланмаётган бўлса), олимнинг фойдаланиб турган китоблари, касб-хунар асбоблари каби нарсалардан закот берилмайди. Бўёқчининг идишдаги бўёклари, тери ошловчининг идишдаги ёғларидан закот берилади. Кирчинингсовунларидан закот берилмайди.

«Оламгирия», «Жавҳара», «Кифоя»

457-ФАТВО

Фиқҳ илми билан шуғулланадиган олимнинг уйидаги китоблари жуда катта маблағга тенг бўлса ҳам агар улардан фойдаланиб туришга муҳтож бўлса, бу китоблардан закот бериши вожиб эмас. Лекин зарур бўлмайдиган китобларининг қиймати нисобга етса, улардан закот бериши вожибдир.

«Оламгирия», «Мабсут»

458-ФАТВО

Одамлардан қарздор одам агар бойлигидан қарзига берадиган бўлса, нисобдан камайиб қоладиган бўлса, унга закот вожиб эмас. Масалан, бирордан бир нисоб миқдорида қарз олган, лекин қўлида беш нисоб миқдорида бойлиги бор. У тўрт нисоб ҳисобидан закот беради. Аммо назр, каффорат, фитр садақаси, ҳаж пули каби Аллоҳнинг ҳақлари ҳам зиммасидаги қарзи ҳисобланади. Лекин бу қарзлар закотга тўскىнлик қилмайди. Яъни, мазкур жойларга сарф қилса, нисобдан камайиб қолиш эҳтимоли бўлса ҳам закот бераверади.

«Оламгирия», «Мұхит»

459-ФАТВО

Бўйнига олмай юрган қарздорга қарши ҳужжати йўқ одам бир неча йилдан кейин ҳужжатга эга бўлиб қолса ва қарзни ундириб олса, ўтган йиллар учун закот вожиб эмас.

«Оламгирия», «Табийин»

460-ФАТВО

Қарздор узоқ жойга қочиб кетса, қаралади - агар қарз берган одам уни топиб келишга-қодир бўла туриб, ҳаракат қилмаса, закот соқит бўлмайди. Топиб келишга имконияти бўлмаса, ундаги пулдан закот бермайди.

«Оламгирия», «Мұхит»

461-ФАТВО

Закотда йил ҳижрий сана ҳисоби билан ўлчанади (354 кун). Йилнинг боши ва охирида закот нисоби мавжуд бўлиб, ўртасида нисобдан камайиб туриши закотни соқит қилмайди.

«Оламгирия», «Ҳидоя»

462-ФАТВО

Йил давомида тижорат молларининг жинслари ўзgartириб турилиши закот бериладиган йилнинг ҳам ўзгариб, янгиланиб туришига сабаб бўлмайди. Аммо чорва моллари йил давомида алмаштириб турилса, йил ҳисоби охиргисидан бошлаб эътиборга олинади.

«Оламгирия», «Мұхит»

463-ФАТВО

Нисоб эгасининг бойлигига йил давомида қайси йўл билан бўлса-да, фойда қўшилиб борса, ҳаммаси умумий бойлигига қўшилиб, закот ажратилаверади. Масалан, тижоратдан тушган фойда, мерос, ҳадя йўли билан тушган маблағлар каби. Аммо қўй, эчки, тuya каби бошқа жинсдан қўшилган нарсалар қўшилмайди. Йил тўлиши билан тушган маблағ ва фойдалар янги йил ҳисобидаги нисобга қўшиб ҳисоблаб борилади. Яъни, бир йил тўлмагунчаулардан закот берилиши вожиб эмас. Лекин тўлмаган йил ва кейинги бир неча йил ҳисобидан бир нисоб эгаси бўлган одам олдиндан закотларини бериб қўйиши мумкин.

«Оламгирия», «Жавҳара», «Мұхтасар», «Қозихон»

464-ФАТВО

Йил давомидаги фойда ва қўшимча даромадлар нисобга етган бойлигига қўшилади.

Нисобга етмаган бойлигига қўшиб ҳисобланмайди. Агар нисобга етмаган молига янги даромадни қўшганида нисобга етадиган бўлса, қўшиб шу кундан бошлаб иил ўтишини кутади.

«Оlamгирия», «Бадое»

465-ФАТВО

Нисобга етган чорва молларига йил тўлиши билан закотини бериб бўлгач, молларни сотиб юборса, ярим йил тўлган мавжуд пулни нисобга қўшиб ҳисоб-лайдими ёки йўқми, деган масалада Абу Ҳанифа (рҳ.) наздида қўшиб ҳисобламайди, балки, унга янгидан йил ҳисобини бошлайди. Аммо Абу Юсуф билан Имом Мұхаммад (рҳ.)лар наздида молларнинг пулинин ҳам мавжуд нисобга қўшиб, икки нисобга закот беради. Бу ихтилоф чорва моллари алоҳида нисобга етган тақдирда эътиборга олинади. Борди-ю, нисобга етмаган бўлса, ҳаммаларининг наздида ҳам нисобга қўшиб ҳисобланаверади.

«Оlamгирия», «Жавҳара»

466-ФАТВО

Ерининг харожини (закотини) тўлаб бўлгач, сотиб юборса, пулинин аслий нисобга қўшиб ҳисоблаб, закот ажратади.

«Оlamгирия», «Бадое»

467-ФАТВО

Пул маблағи нисобга етгач, закотини бериб, қолган пулга чорва молларини сотиб олса, мулкидаги бошқа чорва молларига-қўшиб ҳисобламайди. Зоро, у закоти берилган молдир. Бу Абу Ҳанифа (рҳ.) сўzlаридир.

«Оlamгирия»

468-ФАТВО

Тижорат нияти билан боқаётган қўйларининг қиймати нисобга етар эди. Лекин улар йил тўлмай туриб ўлиб қолди. Уларнинг териларини шилиб, ошлаб, қийматини ҳисобласа, нисобга етаяпти. Йил тўлиши билан ундан закот беради.

«Оlamгирия», «Қозихон»

469-ФАТВО

Тижорат нияти билан сақланаётган мева шарбати бир йил ўтмасдан майга, сўнгра сиркага айлангач, қиймати нисобга етса ҳам йил охирида ундан закот берилмайди.

«Оlamгирия», «Қозихон»

470-ФАТВО

Икки нисоб эгаси пулинин яхши ҳисоблаб кўрмай икки ярим нисоб ҳисобидан закот бериб бўлганидан кейин билиб қолса, икки нисобдан ортигини кейинги йил ҳисобига ўтказиб қўяверади.

«Оlamгирия», «Мұхит»

471-ФАТВО

Турли нав чорва моллари нисобга етган одам уларнинг бир-икки навидан закот берганидан кейин шу закоти берилган моллар ўлиб қолса, берган закоти қолган молларининг закотига ўтмайди.

«Оlamгирия», «Мұхит»

472-ФАТВО

Йил тўлмай олдиндан берилган закотни қабул қилган фақир йил-охирига етмай бой бўлиб қолса, ё ўлиб қолса ёки диндан қайтиб муртад бўлса, берилган закот ўз кучини йўқотмайди.

«Оlamгирия», «ас-Сирож»

473-ФАТВО

Закот фарз бўлган одам уни адо этмай туриб вафот топса, закот соқит бўлади.

«Оlamгирия», «Мухит»

474-ФАТВО

Чорва молларининг эркагу урғочисидан нисобга етгач, закот берилади. Лекин шарти ярим йилдан ортиқ далада, ўтлоқда боқилган бўлиши ва мақсади сутидан фойдаланиш, наслини кўпайтириш, семиртириш, баҳосини ошириш бўлиши белгиланган. Ҳайвонларни боқишдан мақсади уларда юк ташиш, миниш бўлса, закот вожиб бўлмайди.

«Оlamгирия», «Мухит»

475-ФАТВО

Чорва молларини сотиб фойдаланиш, яъни, тижорат нияти билан боқаётган бўлса, уларнинг қийматини пулга ҳисоблаб, закот чиқаради, неча бош эканига қараб эмас.

«Оlamгирия», «Бадое»

476-ФАТВО

Чорва молларини тижорат нияти билан сотиб олиб, кейинроқ сотиш ниятидан қайтиб, боқишни ният қилса, шу кейинги ният қилган кунидан эътиборан йил ҳисобини бошлайди. Яъни нисобга етган бўлса, уларнинг қийматига эмас, неча бош эканига қараб закот ажратади.

«Оlamгирия», «Мухит»

477-ФАТВО

Чорва молларининг турига ва ададига қараб закот белгиланади. Масалан, ҳар бешта туяга бештадан қўй. 25 та туяга битта бир ёшдан иккинчи ёшга қадам қўйган бўталоқ. 36 та туяга икки ёшдан ўтиб, учинчи ёшга қадам қўйган бўталоқ берилади ва ҳоказо. Қўй ва эчкининг 40 тасига бир ёшлик битта қўй, 120 тага етгач, иккита қўй ва ҳоказо. Сигир 30 тага етгач, бир ёшлик бузоқ, 40 тага етгач, икки ёшдан уч ёшга қадам қўйган ғунажин ва ҳоказо. Ҳар бир урғочи отдан бир динор ёки нисобга етадиган қийматининг 40 дан бир фоизи берилади. Отлар эркак-урғочи аралаш бўлса, улардан закот берилади. Аммо фақат эркак отлар бўлса, улардан закот берилмайди. Лекин тижорат учун боқаётган бўлса закот беради.

«Оlamгирия», «Мухтасар», «Кофий»

Изоҳ:

Чорва молларининг ададига қараб закот бериш тўғрисида батафсил тўхтадик. Чунки бу тўгрида таржима қилинган фиқҳ китобларида кенг мамумот берилган.

478-ФАТВО

Эшак, хачир, қоплон, ўргатилган итлардан тижорат учун сақланаётган бўлсагина закот берилади. Туя, сигир, қўй, эчкиларнинг бир ёшга тўлмаган болалари алоҳида боқилаётган бўлса, улардан закот берилмайди. Аммо уларга битта катта ёшлиси қўшилса ҳам ҳаммаси унга тобе бўлиб қолади ва нисоб учун ҳисобга олинади. Масалан, 39 та қўзи билан битта уч ёшга қадам қўйгани бўлса, бир қўй закотга ажратилади.

«Оlamгирия», «Сирожия», «Ҳидоя»

479-ФАТВО

Тилла билан кумуш хоҳ ишлов берилган, тақинчоқ ёки буюм ҳолатига келтирилган, хоҳ ёмби ҳолида, хоҳ табиий қазилма ҳолатида бўлсин, нисобга етса, закот берилаверади. Тилланинг нисоби - 20 мисқол, яъни, 84 гр. Кумушнинг нисоби - 200 дирҳам. Бир дирҳамнинг вазни - 3,17 гр. Демак, 84 гр тилла нархи закот бериш вақтида неча сўмга тўғри келса, нисоб ўша микдорда белгиланади.

«Оlamгирия», «Хулоса», «ал-Фиқҳ ал-исломий»

480-ФАТВО

Тилла билан кумушда қиймати эмас, вазни эътибор қилинади. Масалан, кумушдан ясалган кўзанинг оғирлиги 150 дирҳам, қиймати 200 дирҳам бўлса, закот вожиб бўлмайди. Тиллада ҳам мисқоллар вазни эътиборга олинади.

«Оlamгирия», «Шарҳи Канз»

481-ФАТВО

Тилла ва кумуш бошқа металлар билан аралашган бўлса, аниқлаб кўрилади; агар тилла ва кумуш 50 фоиздан ортигини ташкил этса, соф олтин ёки соф кумушдек эътибор қилинади. Кам келса, сохта ҳисобланади. Баробар келса, эҳтиёт жиҳатидан закот бериш тавсия этилади.

«Оlamгирия», «Хулоса», «Қозихон»

482-ФАТВО

Тилла билан кумуш аралаш бўлса, қайси бирининг вазни нисобга етса, ўшанисидан закот берилаверади. Кумуши оз, тилласи кўп бўлса, ҳаммаси тилла деб баҳоланади.

«Оlamгирия», «Табийин»

483-ФАТВО

Сариқ мис чақалар қанча кўп бўлса ҳам закот берилмайди. Аммо уларни тижоратга ишлатиш ниятида саклаётган бўлса-ю, микдори нисобга етса, шундагина закот беради.

«Оlamгирия», «Мухит», «Шарҳи Викоя»

484-ФАТВО

Тилла билан кумушнинг микдори бир нисобга етгач, иккинчи нисобга етгунга қадар ҳар қирқ дирҳамидан бир дирҳам, тўрт мисқолидан икки қийрот қўшимча закот ажратади. Бу Абу Ҳанифа (рҳ.) сўzlари. Икки имом ва Шофий (рҳ.)лар наздида нисобдан ортиғидан ҳам қирқдан бир ҳисобида закот қўшиб берилаверади.

«Оlamгирия», «Ҳидоя»

485-ФАТВО

Тилла билан кумушнинг нисоблари комил бўлиши учун бошқа тижорат буюмларининг қиймати ҳам қўшиб ҳисобланади. Кумушнинг нисобини тўлдириш учун тилла унга қўшиб ҳисобланади.

«Оlamгирия», «Мухшасар»

486-ФАТВО

Уй жиҳозлари, рўзфор буюмлари, асбоб-ускуналардан фақат тижорат учун сақланаётганларининг умумий қиймати нисобга етса, улардан закот берилади. Улар қайси жойда бўлса, ўша жойдаги нарх-наво билан ҳисоблаб чиқилади.

«Оlamгирия», «Жавҳара»

487-ФАТВО

Дур, ёқут, гавҳар каби қимматбаҳо тошлар учун закот берилмайди. Аммо улар тижорат учун сақланыётган бўлса, закот берилади. Тилла ва кумуш тақинчоқсифатида ишлатилаётган бўлса ҳам нисобга етадиган бўлса, закот берилаверади.

«Оламгирия», «Жавҳара»

488-ФАТВО

Закот берган-бермагани ҳақида шак-шубҳа қилган киши, бермаган бўлишим керак, деб жазм қилиб, закотни қайтадан беради.

«Оламгирия», «Сирожия», «ал-Баҳр»

489-ФАТВО

Тижорат молларини бир хил жинсда ушлаб турмасдан бир неча бор бошқа жинсдаги молларга алмаштириб туришнинг закот нисобига таъсири йўқ. Яъни янгидан йил ҳисобини бошламайди, балки, бир хилдаги мол нисобидек ҳисоб қилинаверади. Шунингдек, нисобга бир йил тўлиши билан уни қарзга бериб юбориши ҳам закотни соқит қилмайди.

«Оламгирия», «ал-Баҳр»

490-ФАТВО

Туялардан закот берилганда эркагидан эмас, урғочисидан берилади. Қўйлардан берилганда эса, эркак-урғочисининг фарқи йўқ.

«Оламгирия», «Тухфа», «ас-Сирож»

491-ФАТВО

Закот, каффарат, фитр садақаси, ушр, назр каби тўловларда бериладиган нарса ёки ҳайвон ўрнига уларнинг қиймати миқдорида пул билан тўлаш ҳам мумкин.

«Оламгирия», «Ҳидоя»

492-ФАТВО

Бойлиги закот нисобига етмайдиган камбағал одам закот беришни ҳавас қилиб, бирордан қарзга пул олиб, закотни адо этгач, ҳаракат қилиб қарзини узишга ақли етса, шундай қилгани афзал. Шу ният билан қарз олиб, закот бергандан кейин қарзни қайтармай туриб вафот этса, охиратда Аллоҳ таоло унга қарз берган кишини рози қилиб, қарздан озод қилишининг умиди бор. Аммо қарзни қайтаришга кучи етмаслигини била туриб, қарз олиши дуруст эмас.

«Оламгирия», «Мұхит»

493-ФАТВО

Бир киши иккинчи кишиига закот нисобига етадиган пулни ҳиба тариқасида бергач, бир йил тўлиши билан берган ҳибасини қайтариб олса, ҳар икки томон ҳам шу йил учун закот бермайди.

«Оламгирия», «Қозихон»

494-ФАТВО

Бир киши закот бериш вақти кирганига қарамай, закот бермай юрган вақтида бир камбағал унинг бойлигидан рухсатсиз закот ниятида олиши мумкин эмас. Агар олса, молнинг эгаси ундан қайтариб олишга ҳаққи бор. Борди-ю, камбағал ишлатиб юборган бўлса ҳам барибир зомин бўлади. Яъни зиммасига тушади.

«Оламгирия», «Татархония»

495-ФАТВО

Подшоҳлик томонидан олинган турли йиғимлар ҳамда мусодара этилган молларни закот ҳисобига ўгказиш жоиз ёки ножоиз экани тўғрисида уламолар ихтилоф килишган. Дуруст гап шуки, мол эгаси закот деб ният қилса ўтади.

«Оlamгирия», «Музмарот»

496-ФАТВО

Закот пулинин ажратиб, қўлида ушлаб турган пайтида камбағаллар келиб, сўраб ўтиrmай талаб кетишича, шунингдек, бераман деб турган закот пули қўлидан ерга тушиб кетиши билан бир камбағал келиб уни олса ва бунга бой рози бўлса, ҳар икки мисолда ҳам закот берган бўлади.

«Оlamгирия», «Хулоса»

497-ФАТВО

Бой бир кишига пул бериб, нафл садақа сифатида тарқатиб юборишни буюргач, ўша пулни закот деб ният қилса ва шундан кейин бояги киши пулни садақа қилиб юборса, закотга ўтади.

«Сирожия»

498-ФАТВО

Бир бой ўз ҳисобидан бошқа бир бойнинг номидан закот бериб юборгач, у билиб ижозат берса, фақирга берган бўлиши шарти билан дуруст бўлади.

«Сирожия»

499-ФАТВО

Бойнинг камбағалда бир нисоб миқдорида қарзга берган пули бор. Унга закот нияти билан қирқдан бир миқдорда пул бериб, қолган қарзини ундириб олса жоиз эмас.

«Сирожия»

500-ФАТВО

Бойдан закот пули (қирқдан бир) миқдорида қарзи бор камбағалга ўша пулни закот нияти билан ҳадя қилиб юборса, закотга ўтмайди. Қарзини ундириб олишнинг шаръий ҳийласи қўйидагича: унга закот нияти билан пул бериб, сўнгра қарзини ундириб олади.

«Сирожия»

501-ФАТВО

Қўлида ярим нисоб бойлиги бўлиб, одамларда ҳам ярим нисоб миқдорида қарзга берган пули бор одам зиммасига закот беришлик вожибdir.

«Баззозия»

502-ФАТВО

Бирорга омонатга пул қўйгандан кейин ўша одам ким эканини унугиб қўйган бўлса, закот берадиган вақти ўтиб кетгандан кейин омонат сақловчи одамнинг кимлиги эсига келса ва у нотаниш одам бўлса, ўтган йил учун закот бермайди. Борди-ю, у одам эскидан ўзининг таниши бўла туриб, эсидан чиқарган бўлса, эсига тушгандан кейин ўтган йил учун закот беради.

«Баззозия»

503-ФАТВО

Хотинига бериши вожиб бўлмиш маҳрнинг бир қисми насия қолдирилган бўлиб, эрнинг хотинига уни бериш нияти йўқбўлса, ўша маблағ ҳам бойлигига қўшиб ҳисобланниб, закот берилади.

504-ФАТВО

Бандалардан қистаб турилувчи қарзи бўлиши (башарти қўлидаги пулинин қарзига берса, нисобга етмай қолса) закотни соқит қиласди. Бунга берилмаган закот пули, ушр, харож, берилмаган савдо пули, ижара ҳақи, маҳрам саналмиш қариндошларнинг нафақаси киради. Қисталмай, виждонига ҳавола қилинувчи қарзлар закот бермасликка сабаб бўлмайди. Бунга назр, каффорат, ҳаж пули кабилар киради.

«Баззозия»

505-ФАТВО

Одамлардан қарздор, лекин ниятида уни адо этишлик бўлган одам бехос ўлиб қолса, қиёмат куни жавобгар бўлмайди. Зеро, қодир бўла туриб, тўлашни чўзгани йўқ.

«Баззозия»

Изоҳ:

Бу ерда гап қарзини узишга етадиган мерос қолдирмаган, шунингдек, отасининг қарзларини ўз зиммасига оладиган ўғиллари ёки бошқа одами бўлмаган қарздор тўғрисида кетмоқда.

506-ФАТВО

Абу Ҳанифа ва Имом Муҳаммад (рҳ.)лар наздида бой эрнинг камбағал хотинига закотберилмайди. Шунингдек, отаси бой бўлган норасида ўғилга ҳам берилмайди. Балоғат ёшида бўлса бериш жоиз. Яна бойнинг балоғатга етган камбағал қизига ҳам закот берилмайди.

«Баззозия», «Қозихон»

507-ФАТВО

Ўғли бой бўлмиш кишининг камбағал отасига закот бериши мумкин. Абу Юсуф (рҳ.) наздида, агар у бой оила қарамоғида яшаётган бўлса, унга закот берилмайди.

«Баззозия», «Қозихон»

508-ФАТВО

Бир неча ҳовлиси, дўконлари ва кўп микдорда ғалласи бўлса ҳам ўзи ва оиласининг бир йиллик харажатига етиб-етмай турган бўлса, шундай одам ҳам закот олиши жоиз. Бу Имом Муҳаммад (рҳ.) сўзидир.

«Баззозия»

509-ФАТВО

Бир неча киши бир камбағалга закотларини бергандан кейин унинг қўлида нисоб микдорида маблағ йиғилиб қолса, шундан кейин унга закот бериш жоиз эмас. Агар берилса, закот адо этилган бўлмайди. Аммо фақирнинг зиммасида қарзи бўлса, ўша микдорга етгунича олиши жоиз.

«Баззозия»

510-ФАТВО

Фақирларга бериб келиш учун юборилган вакилга закот пули бериб юборилганидан кейин у закотни ўзининг балоғатга етган ва етмаган муҳтоҷ фарзандлари ёки хотинига берса жоиз. Лекин ўзига ҳеч нарса олиб қолмаслиги лозим.

«Баззозия», «Қозихон»

511-ФАТВО

Закотни қарздор кишига бериш уни факир кишига бергандан кўра яхшироқдир.

«Баззозия»

512-ФАТВО

Ховлидаги мевали дараҳтларнинг мевасидан ушр берилмайди, балки даласидаги дараҳтларининг мевасидан ушр берилади. Зоро, ҳовлидаги нарсалар ундаги иморатларга тобе ҳисобланиб, улардан закот ёки ушр олинмайди.

«Баззозия», «Қозихон»

513-ФАТВО

Харож бериладиган ерга ток экса, то ток мева беришга бошлагунга қадар токка эмас, балки фақат ерга харож тўлаб туради.

«Баззозия»

514-ФАТВО

Бойлигини даладаги ерига яшириб кўмиб қўйиб. сўнфа бир неча йил топа олмай юргандан кейин топса, ўтган йиллар учун ундан закот берилмайди. Аммо уйининг бирор жойига яшириб қўйган бойлигини бир неча йил топа олмай юрган одам топгач, ўтган йиллар учун ундан закот беради.

«Фуруқ ал-Каробисий», «Қозихон»

515-ФАТВО

Закотга тўртта ўртacha қўй ўрнига вазнда уларга тенг келадиган учта семиз қўй бериш жоиздир. Аммо иккита қурбонлик қўйлари ўрнига битта семиз қўй бериш жоиз эмас.

«Фуруқ ал-Каробисий»

516-ФАТВО

Узоқ сафардаги бой киши мусоғир бўлишидан қатъи назар ютида қолдирган бойлигидан закот беради. Зоро, унинг вакили ёки унга қарашли бошқа кишилар унинг изни ва буйруғи билан закотни беришларига имконияти бор.

«Қозихон»

517-ФАТВО

Бирорга берган беш нисобга етадиган пул маблағидан бир йил ўтгач кечиб юборса, ўша маблағ закоти соқит бўлади.

«Қозихон»

518-ФАТВО

Қарз олган одамда нисобга етадиган ёки ундан ортиқ қарз пули бўла туриб, ўша миқдордаги пулни унга ҳиба (ҳадя) қилиб юборса ва уни закот деб ният қилса-қилмаса ундаги моли ҳисобидан закот берган бўлади.

«Қозихон»

519-ФАТВО

Баъзи фуқаҳолар наздида бир кунга етадиган озиқ-овқати бор ёки касб-хунар қилишга қодир ёхуд нисобнинг тўртдан бир миқдорича бойлиги бор кишиларнинг тиламчилик қилишлари жоиз эмас.

«Қозихон»

РҮЗАГА ДОИР ФАТВОЛАР

520-ФАТВО

Рўза уч турли бўлади - фарз, вожиб, нафл. Фарз саналувчи рўза икки хил - муайян фарз, яни, Рамазон ойи рўзаси билан каффоратчун тутиладиган рўза ва Рамазон ойида узрли тутилмаган рўза қазоси. Вожиб ҳам икки хил - муайян назр ва қачон ҳамда қанчалиги тайнин этилмаган назр. Қолган рўзалар нафл ҳисобланади.

Рўзанинг вақти тонг ёришган вақтдан бошлаб, то қуёш ботгунига қадардир. Саҳарлик қилаётганида тонг ёришгани ёки ёришмаганида шак қилиб қолса, дарҳол еб-ичишни тўхтатади. Борди-ю, еб-ичишда давом этаверса, лекин тонг ёришгандан кейин ҳам еб-ичишда давом этгани аниқ бўлмаса, рўзаси дуруст. Агар аниқланса, бир кунига бир кун қазосини тутади. Каффорат лозим эмас.

«Оламгирия», «Фатҳул-Қадир», «Табийн»

Изоҳ:

Бу масала тақвим, соат кенг жорий бўлмаган даврларга тўғри келади. Аммо бизнинг асримизда шак қилишга ўрин йўқ. Қўлида тақвими, соати бўла туриб, аниқ белгилаб қўйилган вақтидан кейин ҳам еб-ичаверса, албатта, рўзаси ҳисобга ўтмайди. Рўза каффорати бир кунига 60 кун рўза тутиш ёки 60 нафар мискинга таом беришдан иборатдир.

521-ФАТВО

Агар икки киши тонг отганига, яна икки киши тонг отмаганига гувоҳлик берганларидан кейин еб-ичишни тўхтатмаган бўлса, сўнгра олдингиларнинг гапи рост чиқса, ҳам қазо, ҳам каффоратни адо этади Агар тонг отди, деб бир гувоҳ, тонг отмади, деб яна бир гувоҳ айтганидан кейин еб-ичса ва олдинги гувоҳнинг гапи рост чиқиб қолса, бир кун рўза қазоси вожиб бўлади. Каффорат вожиб бўлмайди. Зоро, тонг отганига битта гувоҳнинг гапи тўлиқ ҳужжат бўла олмайди.

«Оламгирия», «Қозихон»

522-ФАТВО

Қуёш ботди, деб икки киши, ботгани йўқ, деб икки киши гувоҳлик берганидан кейин оғзини очиб юборган рўзадорга қуёш ботмай туриб ифторлик қилгани маълум бўлиб қолса, қазо вожиб, каффорат вожиб эмас.

«Оламгирия», «Қозихон»

523-ФАТВО

Рўзанинг фарз бўлиш шартлари — ислом динида бўлиш, ақл, балофат, соғлиқ, ўз юртида бўлиб, сафарга чиқмаган бўлиш, ният, ҳайз ва нифосдан пок бўлишдир. Ният аслида дил билан бўлади. Лекин тил билан ҳам айтиш суннатдир.

«Оламгирия», «Кофий», «Ниҳоя», «ан-Наҳр ал-фоик»

524-ФАТВО

Рамазон кечасида туриб, саҳарлик қилишнинг ўзи рўза нияти ўрнига ўтади. Зоро, дилига рўза тутишни келтириш ниятга ўтар эди. Саҳарлик қилган одамнинг дилига ўз-ўзидан рўза тутиш нияти келади. Бизнинг мазҳабимизда Рамазон тутагунча ҳар куни ният янгилаб турилади. Ниятнинг вақти қуёш ботган вақтдан бошлаб, то эртаси куни қиём вақтигачадир.

«Оламгирия», «Хулоса», «Қозихон»

Изоҳ:

Шунинг учун ифторлик дуосини ўқиётганда эртанги рўза ниятини ҳам қилиб қўйиш айни эҳтиёткорлиқдир. Зоро, саҳарликка тура олмаса, ўша нияти кифоя қиласи.

525-ФАТВО

Рамазон рўзасини нафл нияти ёки умуман рўза нияти билан тутиш ҳам мумкин. Муайян назр, нафл рўза ниятининг ҳукми ҳам худди шундай. Лекин сафарда ва беморликда тутилган рўза учун қайси рўзага ният қилаётганини аниқлаб, тайин қилиб қўйиши шарт.

«Мухтасар», «Оlamгирия», «ал-Жоме ас-сағир»

526-ФАТВО

Қазо рўзаси, каффорат учун тутиладиган рўза, тайин этилмаган назр рўзаси учун тонг отмасдан оллин тунда ният қилиш шарт.

«Мухтасар», «Ниқоя», «ас-Сирож»

527-ФАТВО

Рамазон ойи ҳилолини (биринчи куни чиқсан янги ойни) якка ўзи курган одам, гарчи бошқалар буни инкор этсалар ҳам эртаси кундан рўза тутиши вожиб. Агар тутмаса, бир кун қазосини тутиб беради. Ҳайит ҳилолини якка кўрган киши ҳам, гувоҳлиги ўтмагани учун эртаси куни ҳам рўза тутади. Агар тутмаса, қазосини тутиб беради.

«Мухтасар», «Қозихон», «Ихтиёр»

Изоҳ:

Рўза ҳилоли учун ҳам, ҳайит-ҳилоли учун ҳам камида икки эркак ёки бир эркак билан икки аёл кишининг гувоҳлиги зарур. Бизнинг асримизда ҳилолни кўриб, рўза тутиш ва ҳилолни кўриб, ҳайитни белгилаш масаласида бутун ислом оламининг уламолари иттифоқда эмаслар. Зеро, кейинги вақтларда пайдо бўлган замонавий астрономик жиҳозлар, қуёш, ой ҳисобларини тақвимлар билан юритишнинг кенг жорий бўлгани кўпчилик уламоларда замонавий тақвимларга мойиллик пайдо қилган. Масалан, Саудия мамлакатида «руъяти ҳилол»га оид ҳадиси шарифга қаттиқ амал қилиниши натижасида ҳар йили Рамазон ойининг биринчи куни, тақвимда қандай ёзилганидан қатъи назар, янги ой ҳилолини кўрган гувоҳлар сўзига биноан эълон қилинади. Натижада бизнинг минтақамизга ўхшаган кўплаб тақвимга биноан ойни белгиловчи мусулмонлар диёрларида баъзан Саудия билан бир хил эмас, балки бошқа-бошқа кунларда рўзани бошлаш ёки ҳайитни эълон қилиш ҳоллари давом этмоқда. Ваҳоланки, ҳар бир мамлакат ўзининг иқлимига қарабҳилол кўринишини белгилаб, ўзининг ҳисоб-китоби бўйича рўза ва ҳайит кунларини белгилаши жоиз экани «Бадое ас-саное» китобида келтирилган.

528-ФАТВО

Рамазон ҳилолини кўриб, 29 кун рўза тутган бир шаҳар аҳлига бир гуруҳ кишилар келиб, фалон шаҳарнинг аҳолиси ҳилолни сизлардан бир кун олдин кўришибди, шунга кўра, бугун рўзанинг 30-куни, деб айтсалар, уларнинг тапига амал қилинмайди. Зеро, ҳилолни уларнинг ўzlари кўрган эмас, балки, бошқаларнинг кўрганини нақл қилдилар.

«Қозихон», «Оlamгирия»

529-ФАТВО

Рамазон ҳилолини кўрмасдан рўзани бошлаб, 28-куни Шаввол ҳилолини кўриб қолган кишилар, Шаъ-бон ойи ҳилолини кўриб, 30 кун ҳисоблаган бўлсалар, бир кун қазо тутадилар. Борди-ю, 29-куни Шаввол ҳилолини кўриб қолсалар, қазо лозим эмас. Аммо Шаъбон ҳилолини кўрмасдан, уни 30 кун ҳисоблаб, рўзани бошлаган бўлсалар, икки кун қазо тутадилар.

«Хулоса», «Оlamгирия»

530-ФАТВО

Ҳилолни кўрган ҳолда Рамазон ойидан 29 кун тутиб, ҳайит эълон қилган шаҳар аҳли ичидагасаллиги туфайли рўза тутмаган киши бўлса, у ҳам 29 кун қазо тутади. Борди-ю, у шаҳар аҳлининг 29 кун рўза тутганидан бехабар бўлса, 30 кун қазосини тутаверади.

«Оламгирия», «Муҳит»

Изоҳ:

Рамазон ойи тақвим бўйича ЗОкун бўлса-да, Шаъбон ойи охирида Рамазон рўзаси бир кун кейин бошланади. Шу сабабли Рамазон баъзан 29 кунга қисқаради. Шундай узр сабабли тутилмаган бир куннинг қазоси тутилмайди. Шунингдек, Рамазоннинг охирида Шаввол ҳилоли олдинроқ кўриниб қолса ҳам рўза тўхтатилади, тутилмай қолган кун қазоси тутилмайди. Шунинг учун баъзи йилларда рўза 28 кун тутилади.

531-ФАТВО

Рўзадорлиги эсида йўқ киши бирор овкат еб куйса ёки дори ичиб қўйса ёхуд жинсий алоқа қилиб қўйса, рўзаси очилмайди. Аммо шу ишлардан бирортасини қасддан қилса, рўзаси очилади. Кейин у ҳар бир куннинг қазоси билан бирга каффорат сифатида муттасил равишда 60 кун рўза тутиб беради ёки 60 та оч киши (мискин) қорнини тўйғизади. Рўзадор аёлинин жинсий алоқага мажбуrlаган бўлса, ўзи 60 кун каффорат, аёли бир кун қазо рўзасини тутадилар. Аёли розилик берган бўлса, у ҳам 60 кун каффорат рўзасини тутади.

«Оламгирия», «Ҳидоя»

532-ФАТВО

Физо учун ейиладиган ёки дори сифатида истеъмол қилинадиган нарсаларни физо ва дори нияти билан қасддан истеъмол қилса, ҳам қазо, ҳам каффорат вожиб бўлади. Аммо мазкур нарсаларни бошқа ният, бошқа мақсадда истеъмол қилса, кунига-кун қазо рўзасини тутади. Лекин каффорат лозим эмас. Ҳайвон гўшти ёки ёғини хомича еса ҳам рўза очилади.

«Оламгирия», «Хизонатул-муфтин»

533-ФАТВО

Дараҳт барглари ичидаги ток барги каби янги униб чиққан пайтида ёки ҳар доим ейиладиганлари бор. Ўшалардан еб қўйса, ҳам қазо, ҳам каффорат вожиб бўлади. Агар одатда ейилмайдиган дараҳт ёки гиёҳ баргларидан еса, рўзаси очилади. Лекин рўза қазосини тутади, каффорат лозим эмас.

«ал-Баҳр», «Оламгирия», «Табийин»

534-ФАТВО

Узумнингбир дона уруфини чайнаб ютса, ҳам қазо, ҳам каффорат вожиб бўлади. Чайнамай ютса, фақат қазо вожиб бўлади.

«Оламгирия», «Заҳирия»

535-ФАТВО

Туз еса, фақат қазо вожиб бўлади. Аммо туз еб юриш одати бор одам бўлса, ҳам қазо, ҳам каффорат вожибдир. Лекин туз еган рўзадорга ҳам қазо, ҳам каффорат вожиб бўлади, деган фатволар ҳам бор. Бинобарин, бунда эҳтиёткорлик лозим бўлади.

«Оламгирия», «Табийин», «Хулоса», «Шарҳи Никоя»

536-ФАТВО

Рўзадорлиги эсида йўқ овқатланаётган кишини кўриб қолган одам қарайди - агар у кечгача рўзасини bemalol етказадиган кишидек туюлса, рўзани эслатади. Акс ҳолда мақруҳ иш қилган бўлади. Борди-р, у кекса одам бўлиб, чамасида кечгача рўзасини етказа олмайдиган бўлса,

рўзани эслатмаслиги жоиз.

«Оламгирия», «Заҳирия»

537-ФАТВО

Бирорвнинг мажбур қилиши сабабли ёки рўзалиги эсида бўла туриб, эҳтиётсизлик билан (хатаан) рўзасини очиб қўйса, қазонинг ўзи вожиб, каффорат лозим эмас.

«Оламгирия», «Қозихон», «Мухтасар»

Изоҳ:

Эҳтиётсизлик, деганда, масалан, таҳорат ёки ғул қилаётганда томоғидан сув ўтиб кетиши кабилар тушунилади. Агар рўзадорлиги эсида йўқ бўлса, рўзаси очилмайди.

538-ФАТВО

Кундузи ухлаётган рўзадор уйқусираб, сув ичиб қўйса, рўзаси очилади. Каффоратсиз, фақат қазосини тутибберади.

«Оламгирия», «Қозихон»

539-ФАТВО

Одатда ейилмайдиган - тош, тупроқ, данак, пахта, ҳашак, қофоз каби нарсаларни ютиб юборса, рўзаси очилади. Лекин каффоратсиз, фақат қазосини тутиб беради.

«Оламгирия», «Табийин», «Хулоса»

540-ФАТВО

Тишлари орасида қолган таом қолдиқларини ютса, улар нўхотдан катта бўлмаса, рўзаси очилмайди. Аммо опидан ташқарига чиқариб, сўнгра қайта оғзига солиб ютса, нўхотдан кичик бўлса ҳам рўзаси очилади. Каффорат вожиб бўлиш-бўлмаслигида ихтилофли фатволар мавжуд. Вожиб бўлмаслигига Абул-лайс Самарқандий (рҳ.)дан ривоят бор.

«Оламгирия», «Хулоса»

541-ФАТВО

Тиш орасидаги бир дона кунжутни ютиб юборса, кичик бўлгани учун рўзаси очилмайди. Аммо уни оғзидан чиқариб, сўнгра яна қайта оғзига солиб ютса, рўза очилади. Каффорат вожиб бўлиш-бўлмаслигида ихтилоф бор. Агар тиш орасидаги бир дона кунжутни чайнаса, рўзаси очилмайди. Лекин чайнаб ютганида томоғида унинг мазасини сезса, рўзаси очилади. Бошқа ҳар қандай таом, дон ёки бошқа чайналган кичик нарсалар шу қоидага қиёс қилинаверади.

«Оламгирия», «Мухтасар», «Қозихон», «Фатҳул-Қадир»

542-ФАТВО

Оғиз сўлагини ташқарига чиқармай ютса рўзаси очилмайди. Ташқарига чиқариб олиб, сўнгра қайта оғзига солиб ютса, рўзаси очилади.

«Оламгирия», «Заҳирия»

543-ФАТВО

Оғзини сув билан чайгандан кейин қолган сув юқини оғиз сўлагига-қўшиб ютиб юборса, шунингдек, димоғига келган бурун суюклигини томоғига тортиб юборса, рўзаси очилмайди.

«Оламгирия», «Мұхит»

544-ФАТВО

Қонни ютиб юборса, каффоратсиз қазонинг ўзини тутади. Тишларнинг милкидан чиқкан

қонни сүлак билан қўшиб ютиб юборса, қон билан сўлақдан қайси бири ортиқёки кам миқдорда бўлишига қаралади. Агар қон ортиқ бўлса ёки сўлак билан баробар бўлса, рўза очилади. Борди-ю, сўлак ортиқбўлса, очилмайди.

«Оламгирия», «Захирия»

545-ФАТВО

Газлама тўқувчиси иш жараёнида бўялган ип толаларини оғзига соганида кўкми, қизилми, сариқми, бошқа рангми оғзига юқиб, сўлакларига аралашиб томоғидан ўтиб кетса, рўзаси очилади.

«Оламгирия», «Хулоса»

546-ФАТВО

Томоғига чанг, тутун, пашша, чивин каби нарсалар кирса рўзаси очилмайди. Шунингдек, эҳтилом билан ҳам рўза очилмайди.

«Мухтасар», «Оламгирия», «Изоҳ ал-Кирмоний»

547-ФАТВО

Бир-икки томчи кўз ёши ёки юзидан оққан тер оғзига кириб, томоғидан ўтиб кетса, рўзаси очилмайди. Аммо бу миқдордан зиёд бўлиб, оғзида кўпгина шўрликни сезса рўзаси очилади.

«Оламгирия», «Хулоса»

548-ФАТВО

Баданинг табиий тешикчаларидан (икки маҳраждан бошқа кирган мой, сув каби нарсалар билан рўза очилмайди. Кўзигадори томизганда гарчи томоғида унинг мазаси билинса ҳам рўза очилмайди.

«Оламгирия», «ан-Наҳр»

549-ФАТВО

Оғзи тўла қусса, каффоратсиз қазонинг ўзини тутиб беради. Борди-ю, уни қайтаришга кучи етмайдиган даражада куч билан келса, рўза очилмайди.

«Мухтасар», «ан-Наҳр»

550-ФАТВО

Ҳуқна қилдириш, бурун билан дорини димоққа тортиб ютиш, қулоққа ёғтомизиш кабилар билан рўза очилади ва каффоратсиз қазо вожиб бўлади. Агар қулоғига сув кириб кетса, рўзаси очилмайди.

«Оламгирия», «Мұхит», «Хидоя»

551-ФАТВО

Гўштни ипга боғлаб туриб ютиб, дарҳол қайтариб тортиб олса, рўза очилмайди. Бир чўпнинг учини томоғидан ўтказса-ю, иккинчи учини қўлида ушлаб турган бўлса, сўнг қайта тортиб чиқарса, рўза очилмайди. Аммо чўп томоқдан ўтиб, ичида қолиб кетса рўза очилади.

«Оламгирия», «Бадое», «Хулоса»

552-ФАТВО

Сув билан истинжо қилаётганида эҳтиёткорлик лозим бўлади. Акс ҳолда остидан сув кириб, рўзасининг очилиб кетишига сабаб бўлиши мумкин.

«Оламгирия», «ал-Баҳр»

553-ФАТВО

Оқ сақиични чайнаб, сўлагини ютса ҳам рўзаси очилмайди, лекин макруҳ саналади. Қора сақиични чайнаб, сўлагини ютса, рўзаси очилади.

«Оламгирия», «Қозихон», «Мұхит»

Изоҳ:

Олдинги вақтларда оқ сақиич таркибиға ҳеч қандай шириналык маҳсулотлари қўшилмас эди. Шунинг учун уни чайнаганда ҳеч нарса ажралиб чиқмас эди. Ҳозирги оқ сақиичлар (жвачкалар) таркибида турли хил шириналык моддалари мавжуд. Шунинг учун ҳозирги сақиичларни чайнаб, тупугини ютса, рўзаси очилади. Бемаза қора сақиичлар ҳозирда чайналмайди.

554-ФАТВО

Узрсиз таом тузини тотиб кўриш, бозордан мева сотиб олаётганда танлаш учун тотиб кўриш макруҳ ишлардандир. Узрли бўлса, макруҳ эмас. Масалан, эрининг хулқи ёмонлигидан таомнинг тузини тотиб кўришга мажбур бўлса, хўжайиннинг урушишидан қўрқиб, бозор меваларини тотиб кўриб харид қиласа, макруҳ эмас. Шунингдек, ёш болага овқатни чайнаб берадиган одам йўқлигидан рўзадор бўла туриб, ўзи чайнаб бериши узр ҳисоблангани учун макруҳ саналмайди.

«Оламгирия», «ан-Наҳр ал-фоиқ»

555-ФАТВО

Рўзадор одамнинг кундуз куни (беуэр) чўмилиши, бошидан сув қўйиши, сувга тушиб ўтириши, хўл кийимга ўралиб олиши айrim уламолар наздида макруҳ саналган. Абу Юсуф (рҳ.) эса, бу каби ишлар макруҳ эмас, деб фатво берган.

«Оламгирия», «Мұхит»

556-ФАТВО

Саҳарлик қилиш мустаҳаб амаллардандир. Унинг вақтитуннинголтинчи қисми ҳисобланади. Ифторликни шом намозидан олдин, вақт кириши билан қилиш, саҳарликни эса, охирги вақтигача давом эттириш мустаҳабдир. Ифторликдуосини ўқиб, эртаси кун рўзаси учун ҳам ният қилиб қўйиш суннат амаллардандир.

«Оламгирия», «ас-Сирож», «Меърож»

557-ФАТВО

Икки ҳайит кунлари, ташриқ кунлари (қурбон ҳайити арафасидан бошлаб 5 кун давомида) нафл рўза тутиш макруҳдир. Рўза ҳайитидан кейин олти кун шаввол ойида рўза тутиш мустаҳаб амаллардандир. Лекин пайдар-пай эмас, балки ҳар ҳафтада икки кундан тутиш лозим бўлади.

«Оламгирия», «Заҳирия»

558-ФАТВО

Бир йилнинг барча кунларида, ҳатто тақиқланган кунларида ҳам қолдирмай рўза тутиш макруҳдир. Аммо тақиқланган кунлари тутмай, қолган кунлари тутса макруҳ эмас. Шунингдек, ифторлик қилмасдан бир неча кун нафл рўза тутиш ҳам макруҳдир. Нафл рўзанинг энг афзали бир кун тутиб, бир кун тутмаслиқдир.

«Оламгирия», «Хулоса»

559-ФАТВО

Атайлаб эмас, балки, одатда тутиб юрган кунлари давомига тўғри келиб қолса, шанба, якшанба, наврўз, меҳржон кунлари нафл рўза тутишнинг кароҳати йўқ.

560-ФАТВО

Нафл рўзани аёл киши эридан беруҳсат тутиши жоиз эмас. Мардикор рўза тутса, ишга зарари тегадиган бўлса, хўжайиндан рухсат олиб тутиши лозим бўлади.

«Оламгирия», «Мұхит»

561-ФАТВО

Мусоғир рамазон рўзасини тутмай, сафардан қайтгач, кунига-кун қазо тутиб беришига рухсат этилган. Лекин рўза тутса қийналмайдиган бўлса, яна ҳамроҳлари ҳам рўзадор бўлишса, у ҳам рўза тутгани афзал. Аммо овқатланиш харажатлари ўртада шериклик бўлса-ю, ҳамроҳлари рўза тутмай, кундузлари овқатланишадиган бўлса, у ҳам рўза тутмагани афзал.

«Оламгирия», «Заҳирия»

562-ФАТВО

Мусоғир рўзадор ҳолида ватанига қайтиб келса ёки бошқа шаҳарда 15 кундан ортиқтуришни ният қилса, қуёш ботгунга қадар рўзасини очмай туради. Агар очиб юборса, макруҳ ва ўша куннинг қазоси ҳам вожиб бўлади. Муқим киши кундузи сафарга чиқадиган бўлса, шу куни рўза тутиши лозим. Агар рўзасини очиб юборса каффоратсиз қазо вожиб бўлади.

«Оламгирия», «Мұхтасар», «Қозихон»

563-ФАТВО

Рамазон ойида тутолмай қолган қазо рўзалари зиммасида туриб, нафл рўза тутиши макруҳ эмас.

«Оламгирия», «Меърож»

564-ФАТВО

Агар қасдан рўза тутмаган куни ногоҳ хизмат сафарига чиқиб кетган бўлса каффорат зиммасидан соқит бўлмайди. Зоро, сафар кейин маълум бўлди.

«Оламгирия», «Мұхит»

565-ФАТВО

Бемор киши ҳалок бўлишидан ёки касали кучайиб кетишидан қўрқса, рўза тутмаслиги мүмкин. Кейин қазосини тутиб беради. Ҳатто соғлом ҳолатдаги одам ҳам агар рўза тутса касал бўлиб қолишини билса, тутмаслиги жоиз.

«Оламгирия», «Мұхит», «Мұхтасар», «Табийин»

566-ФАТВО

Ҳомиладор, бола эмизадиган аёл, ҳайз ва нифосдаги аёллар рўза тутмайдилар. Лекин кейин қазосини тутадилар. Агар аёл одати бўйича ҳайзи келадиган куни қасдан рўза тутмаса ва ўша куни ҳайзи келмаса ҳам қазо, ҳам каффорат вожиб бўлади.

«Оламгирия», «Заҳирия»

567-ФАТВО

Агар рўза тутса, очлик ва ташналиқдан ҳалок бўлиши ёки ақлдан озишининг хавфи бўлса, шунингдек, ҳавонинг юқори ҳароратида қурилиш ишларида хизмат қилишликка подшоҳлик томонидан буюрилган бўлса ва бундай шароитда рўза тутиш ҳалокатга ёки ақлдан озишликка олиб келиши мүмкин бўлса, буларнинг ҳар бири рўза тутмасликка узр бўлади. Кейин

каффоратсиз қазосини тутиб берилаверади.

«Оламгирия», «Фатхул-Қадир»

568-ФАТВО

Шайхи фоний саналувчи эркак ва аёллар рўза тутмасдан ҳар бир кун учун бир мискин таоми миқдорида фидя тўлаб қўядилар. «Шайхи фоний» деб, кундан-кунга жисмонан заифлашиб бораётган кексаларга айтилади. Фидяни рамазон ойининг бошида ёки охирида бериш мумкин.

«Оламгирия», «Ҳидоя», «ал-Баҳр»

569-ФАТВО

Касаллик ёки сафар туфайли рўза тутмай юрган киши соғаймай ёки уйга қайтмай туриб-вафот этиб қолса, зиммасидан қазо соқит бўлади. Лекин шунда ҳам ўлими олдидан меросхўрларига фидя беришни васият қилган бўлса, уни ижро этиш жоиз. Қолдирган меросининг учдан бири ҳисобидан фидя ажратилади. Аммо касал согайгандан кейин ёки мусофири уйига қайтгандан кейин қазо қилган рўза кунлари миқдорича яшаса, қазоларини ўзи тутади. Агар тутмасдан ўша миқдордаги кунларни ўтказиб юборгандан кейин ўлим тўшагида ётиб қолса, фидя беришни меросхўрларига васият қилиб қўйиши возибдир. Фидя ҳар бир кун учун 2 кг бугдой ёки 4 кг арпа ёки уларнинг қиймати миқдоридаги пул маблағи. Агар васият қилмаган бўлса-ю, варасалар ўзларича фидя берсалар ҳам жоиз. Аммо возиб эмас. Фидя ўрнига бошқаларнинг рўза тутиб бериши жоиз эмас.

«Оламгирия», «Бадое», «Ҳидоя», «Қозихон»

570-ФАТВО

Нафл рўзани ҳам узрсиз очиб юбориш жоиз эмас. Меҳмонга бориш, мезбон бўлиш кабилар узр ҳисобланади. Агар меҳмондорчилик қилинаётган жойда ҳеч ким ранжиб қолмайдиган бўлса, нафл рўзасини очмагани маъқул. Акс ҳолда рўзани очиб кейин қазосини тутиб бераверади. Имом Ҳалвоний (рҳ.) сўзига кўра, кейин қазосини тутиб бера олишига кўзи етмаса, рўзасини очмайди. Яна бу гапларга завол вақтигача бўлсагина амал қилинади. Аммо заволдан кейин бўлса, катта узр бўлмагунича очмайди. Масалан, агар очмаса, ота-онанинг норози бўлиб қолишларига сабаб бўлса.

«Оламгирия», «Кофий», «Мұхит», «Шарҳи Викоя»

571-ФАТВО

Рўза тутса намозни тик туриб ўқишига кучи етмайди, ўтириб ўқишига мажбур бўлади. Рўза тутмаса, намозни тик туриб ўқишига қодир. Бундай одам рўза тутиб, намозни ўтириб ўқийверади. Шундай қилганда ҳар икки ибодатни бажарган бўлади.

«Баззозия»

572-ФАТВО

Мусофири рўза тутмаган ҳолда уйига қайтса, то қуёш ботгунга қадар овқатланмай туриши возиб. Шунингдек, ҳайдан кундузи пок бўлган аёл, шак куни рўза тутмай турганда рўзанинг биринчи куни экани аникланиб қолган, эҳтиётсизлик билан рўзаси очилиб кетган, мажбурий равишда рўзаси очилган кишилар рўзам очилди-ку, деб овқатланавермасдан ифторлик вақтигача худди рўзадорлардек ўзларини еб-ичиш ва жинсий алоқадан тийиб туришлари возибдир.

«Оламгирия», «Хулоса», «Фатхул- Кадир»

573-ФАТВО

Ҳайз ва нифосдаги аёллар, бемор ва мусофиirlар ўзларини рўзадорлардек кўрсатиб, рўза тутмаганликларини одамлардан сир тутишлари лозим эмас.

«Оlamгирия», «Хулоса»

574-ФАТВО

Нафл рўзани тутишга киришиш билан уни очиб юбормасдан қуёш ботгунга қадар етказишилик вожиб бўлади. Агар ўз ихтиёри ёки бошқа сабаб билан рўзаси очилиб кетса, қазосини тутиб бериши вожибдур. Масалан, нафл рўза тутган аёл кундузи ҳайз кўриб қолса, рўзаси очилиб кетгани учун ўша куннинг қазоси ҳам вожиб бўлади.

«Оlamгирия», «Хидоя», «Нижоя»

575-ФАТВО

Қазо рўза тутишнинг ниятини тонг отгандан кейин қилса, дуруст эмас. Лекин нафл рўза деб ният қилса, имом Насафий (рх.) сўзларига кўра, жоиз. Агар шундай ният қилгандан кейин рўзасини очиб юборса, қазосини тутиб бериши вожибдир.

«Оlamгирия», «Хулоса»

576-ФАТВО

ҲазратАли (рз.)нинг«Рўзангизнингбиринчи куни қурбонлик қиладиган кунинггиздир», деган сўzlари хусусида фуқаҳоларимиз шундай хулоса қилганлар. Масалан, «Оlamгирия»да курбон ҳайити рамазон ойинингбиринчи кунига қараббелгиланмайди. Яъни, пайшанба куни рўза тутилган бўлса, қурбон ҳайитининг арафа куни ҳам пайшанба кунига тўғри келиб қолса, то аникланмагунча шу куни қурбонлик қилиш жоиз эмас. Зоро, Ҳазрат Али (рз.)нинг мазкур сўzlари ўша йилнинг ўзига хос бўлиб, абадийликни касб этмаслиги мумкин, дейилган. Худди шу маъно «Қозихон», «Баззозия» китобларида ҳам таъкидланган. Демак, обдон аникланмагунча рўза билан қурбонлик куни бир кунга тўғри келади, деган гапга амал қилиш жоиз эмас экан. Айрим йилларда тасодифан тўғри келиб қолиши мумкин. Лекин ҳар йили эмас.

«Оlamгирия», «Қозихон», «Баззозия»

577-ФАТВО

Адо этилиши фарз қилинган рўзалар ўн уч хилдир. Улардан еттитаси кун ора эмас, пайдар-пай тутилиши вожиб. Улар рамазон рўзаси, хун каффорати, «зихор» каффорати, қасам каффорати, рамазон рўзаси каффорати, муайян назр ва муайян қасам рўзлари. Олти хил рўзада пайдар-пай тутиш вожиб эмас. Улар - рамазон рўзасининг қазоси, ҳаж ибодатидаги «мутьа» рўзаси, ҳажда сочини муайян вақтидан олдин олдиргани учун тутиладиган рўза, ҳажда ов қилиб қўйгани учун тутиладиган рўза, мутлақ (тайинсиз) назр рўзаси ва қасам рўзаси. Рамазон ойида қазо бўлган рўза кунларини пайдар-пай тутиш-тутмаслиги ихтиёрий бўлса-да, пайдар-пай тутгани яхши. Бунда зиммасидаги қарзини тезроқ адо этган бўлади.

«Оlamгирия», «ал-Баҳр», «ас-Сирож»

578-ФАТВО

Лайлатул-қадр кечаси Абу Ҳанифа (рх.) наздида рамазон ойида кечади. Лекин муайян бир кечада эмас. Баъзан олдин, баъзан кейинроқкелаверади. Абу Юсуф билан Имом Мұҳаммад (рх.)лар наздида ҳар йили муайян бир кечада келади. Лайлатул-қадр кечасини топиб, ундан баҳраманд бўлишга ҳаракат қилиш мустаҳаб амаллардандир.

«Оlamгирия», «Меъроj», «Фатҳул-Қадир»

Изоҳ:

Имом Бағавий ўзининг тафсирида ёзишига кўра, Рамазон ойининг нечанчи кечаси Лайлутул-қадр экани Аллоҳ ва Расули томонидан сир тутилган. Лекин саҳобалар Расул

(а.с.)дан уни аниқлаб беришларини сўрайвергандаридан кейин дастлаб ойнинг учинчи ўн кунлигида, деб, кейинроқ тоқ кечаларидан излаш кераклигини айтганлар. Охири бу муборак кечанинг аломатларини айтганларидан сўнг 27-кеча деган холосага келганлар.

579-ФАТВО

Рамазон оий тугаб, ҳайит кунининг тонғи ёришиши билан фитр садақасини бериш вожиб бўлади. У икки кг буғдой ёки майиз ёки 4 кг хурмо ёки арпа деб белгиланган. Фитр садақаси закот нисоби миқдорида бойлиги бўлган мусулмонлар зиммасига вожибdir. Бунда закотдаги каби бойлигининг ўсиб туриши (нумувв) шарт эмас. Демак, нисобга эга, лекин закот бериш вожиб бўлмаган кишилар ҳам фитр садақасини беришлари керак. Уни ўз ҳисобидан ва балоғатга етмаган фақир болалари номидан беради. Хотини, катта ёшдаги болалари ва бой фарзандлари учун бермайди. Балки улар ўзи беради. Фитр садақа-сини берувчи одам садақа қабул қилмайди, зиммасига қурбонлик ва яқин қариндошларининг нафақаси ҳам вожиб бўлади. Фитр садақасини ҳайит куни бера олмаган одамнинг зиммасидан у соқит бўлмайди, балки кейинроқ бўлса ҳам адо этади.

«Мухтасарул -виқоя»

ҲАЖ ВА УМРАГА ДОИР ФАТВОЛАР

580-ФАТВО

Ҳаж ибодати ақли расо, балоғат ёшидаги соғлом мусулмон киши зиммасига йўлга қодир билса, умрида бир марта адо этиш фарздир. Бориб-келишга ҳар томонлама қодир бўлиши билан ўша йили бориши вожиб бўлади. Имом Мұхаммад (рх.) наздида ўша йили бориши шарт эмас. Умрининг охиригача борса кифоя. Лекин вақтида, тезроқборгани яхши. Бошқа фуқаҳолар наздида қодир бўлган йили бормасдан тахирга ташласа, гуноҳкор бўлади. Хусусан, соғлиғи давом этишидан умиди оз бўлган киши кечиктирмагани авло. Кечиктириб қилган ҳажжи ҳам ҳисобга ўтади. Қодир бўлган йиллари бормасдан кечиктириб юрганда вафот этса, дунёдан гуноҳкор ҳолда кетган бўлади.

Ҳажнинг фарз бўлиши шартларидан бири — улов билан озиқ-овқатга қодир бўлишdir. Шунингдек, оила аъзолари учун бориб келгунига қадар етадиган нафақага ҳам қодир эканлигидир. Нафақа ўртача миқдорда бўлиши назарда тутилган. Қўлидаги маблағи ҳажга етарли, лекин уйланиш нияти ҳам бўлса, уйланишни кейинга қўйиб, ҳажга бориши лозим.

«Оламгирия», «Табийин», «Мұхтасар», «Хизона»

581-ФАТВО

Яшаётган үйини сотиб, арzonроқ үй сотиб олса, ортган пули ҳаж сафари харажатига етадиган бўлса, үйни сотиши лозим бўлмайди. Шунингдек, ҳовлисидағи ортиқча үйларни сотиб, пулига ҳажга бориши лозим эмас. Агар ўзи шуни хоҳлаб, сотиб ҳажга борса, бу ҳам авлодир.

«Оламгирия», «Қозихон», «Изоҳ»

582-ФАТВО

Соғлиқ ҳам ҳажнинг фарз бўлиши учун шарт қилинган. Сурункали касалга чалинган, кўзи ожиз, фалаж, икки оёғи кесилган каби кишиларга ҳаж вожиб эмас. Уларни бошқа одамлар ҳаж қилдириб қўйишлари ҳам вожиб эмас, оғир касал бўлса, ҳажжи бадалга васият қилиши ҳам лозим эмас. Шунингдек, катта ёшли нотавон кишилар, беморларга ҳам ҳаж лозим эмас. Бу Абу Ҳанифа, Абу Юсуф, Мұхаммад (рх.)лардан қилинган ривоят. Охирги икки имомдан яна мазкур узрли кишиларга ҳам ҳаж қилиш вожиб, деган ривоят ҳам бор. Агар улар бирорларга ҳаж қилдирсалар жоиз, башарти ўша ожизлик давом этиб турса. Борди-ю, ожизлик кетиб, қудрат ҳосил бўлса, ўzlари қайтадан ҳаж қилишлари вожиб.

«Оламгирия», «Фатҳул-Қадир»

583-ФАТВО

Йўлга қодир, соглом одам ҳажга бормай юрганида ногоҳ сурункали касалга ёки фалажга айланиб қолса, харажатини тўлаб, ҳажжи бадал қилдириши лозим. Агар узрли, нотавон бемор кишилар қийинчиликка қарамай ўzlари ҳажни адо этсалар, ҳажлари ҳисобга ўтади. Соғайғанларидан кейин қайтадан ҳаж қилишлари лозим эмас.

«Оламгирия», «Фатҳул-Қадир»

584-ФАТВО

Юрти билан Макка шахри ўртасидаги сафар масофаси (90-100 км) билан тенг ёки ортиқбўлса аёл кишига ҳажга бирга бориб келадиган маҳрам бўлиши шарт қўшнган. Маҳрам - эри ёки ўрталарида никоҳ раво бўлмайдиган эркак қариндошларидан бири. Кариндошлиги насаб ё эмиқдошлиқ ёки қудачилик жиҳатидан бўлиши мумкин. Мусулмон бўлиши шарт эмас. Оқил, болиғ, ишончли бўлса кифоя. Никоҳ фарқига бормайдиган мажусий маҳрамликка ярамайди.

«Оламгирия», «Хулоса», «Қозихон», «Мұхит»

585-ФАТВО

Маҳрам бўлиб ҳажга ҳамроҳ сифатида бориб келувчи кишининг овқат ва йўл харажатлари аёлнинг зиммасидадир. Аёл кишида йўлга қодирлик ва маҳрам мавжуд бўлса, эрининг рухсатисиз ҳам фарз саналувчи ҳажга бориши жоиз. Аммо нафл саналувчи ҳаж сафарига эрининг рухсатисиз бориши жоиз эмас. Маҳрам топилмагани учун эрга тегиб, уни олиб кетиши вожиб эмас.

«Оlamгирия», «Қозихон»

586-ФАТВО

Аёл кишига қўйилган шартлардан яна бири - иддада ўтирган аёллардан бўлмаслигидир. Иддаси эри ўлгани ёки талоқ қилингани сабабли бўлишининг фарқи йўқ. Агар ҳажнинг йўлида эри ўлиб ёки талоқ билан идда ўтиришга тўғри келиб қолса, етган жойидаги шаҳардан иддаси тугагунча чиқмаслиги лозим.

«Оlamгирия», «Қозихон»

587-ФАТВО

Ҳажни адо этиш учун ҳам учта шарт мавжуд. Улар — эҳром, макон ва замон. Ҳажнинг руқнлари (фарзлари) — Арафотда бўлиш, «тавофи зиёрат» (Каъба тавофи) ва эҳромга ният билан кириш. Вожиблари - Муздалифада туриш, Сафо билан Марва орасида (етти бор) юриш, шайтонга тош отиш, тавофи садр ва соч олдириш ёки қисқартириш. Суннатлари — тавофи қудум, унда ёки фарз тавофида «рамл» (керилиб юриш), икки кўк мил орасида шитоб юриш, Минода тунаш (нахр кунлари), Минодан Арафотга қўёш чиқкандан кейин жўнаш, Муздалифадан Минога тонг отмасдан бурун жўнаш, Муздалифада тунаш, учта тош отиладиган жамаротларда белгиланган тартибда тош отиш ҳам суннат амаллардандир.

«Оlamгирия», «Фатҳул-Қадир», «Мухтасар», «ал-Баҳр»

588-ФАТВО

Ҳажнинг одоблари — ҳажга отланган одам аввало қарзларини адо этиб қўйсин. Ҳажга бориш хусусида ақлли, доно кишиларга маслаҳатсолсин. Истихора қилса янада яхши. Сўнгра тавба-тазарру билан ниятни холис қилсин. Бироннинг омонати бўлса, эгасига топширсин. Розиризолик сўрасин. Намоз ва рўзаларини қазоси бўлса, адо этсин. Хато ва камчиликлари учун надомат чекиб, қайта такрорламасликка азму қарор қилсин. Фахрланиш, риёкорлик, мақтанишдан сақлансин. Гарчи ҳаромдан топилган пул билан ҳаж қилса ҳам ҳажнинг фарзи зиммасидан соқит бўлса-да, лекин ҳалолдан йиққан пулига ҳажга боришга ҳаракат қилсин. Ўзининг пулидан шубҳаси бўлса, бирордан қарз олиб ҳаж қилсин ва ўз пулинни қарзига тўласин. Ҳажда тижорат билан ҳам шуғулланса, савоби камайиб қолмайди. Лекин тижоратни аралаштирумагани авло.

«Оlamгирия», «Фатҳул-Қадир», «Қозихон»

589-ФАТВО

Ҳажда модомики, эҳромда экан, беҳуда, фаҳш сўзлардан, фисқу фужур ишлардан, жанжалу низолардан, ов қилишдан, хушбўй нарсалар сепиш, тирноқ олиш, юзини ёпиш, бош кийим кийиш, бошни шампун билан ювиш, соч олдириш ёки қисқартириш, тикилган кийим, салла кийиш, пояфзал кийиб юриш қабилардан сақланиш вожибдир. Чўмилиш, салқин жойда дам олиш, белига ҳамён боғлаш каби ишлар жоиз.

«Мухтасарул - Викоя»

590-ФАТВО

Ота-онадан бири розилик бермаса ҳам ҳажга бориш макрухдир. Аммо улар фарзанднинг хизматига муҳтож бўлмасалар, ҳажга боришининг зарари йўқ. Ота-она йўқлигига бобо ва момолар уларнинг ҳукмидадирлар. Шунингдек, нафақасига муҳтож хотини, болалари, қариндошлари унинг ҳажга боришини ёқтирасалар ҳам, бориб-келгунича моддий томондан қийналиб қолмасликларига акли етса, ҳажга равона бўлиши жоиз. Ота соқоли чиқмаган ўғлини ҳажга юборишга рози бўлмаслиги мумкин. Аммо фарз бўлган ҳажнинг адоси ота итоатидан авло. Отага итоат қилиш нафл бўлган ҳаждан авлодир.

«Оламгирия», «Мұхит»

591-ФАТВО

Мийқотлардан фақат эҳром билан ўтилади. Мийқотга яинлашмасдан олдин эҳромга кириш жоиз. Фақат тақиқланган ишларни қилмаслик шарт бўлади. Агар бу қўлидан келмайдиган бўлса, Мийқотга яқинлашганда эҳромга киргани авло.

«Оламгирия», «Жавҳара»

592-ФАТВО

Мийқотдан узоқроқ бошқа жойдан ўтишга тўғри келиб қолса, унинг тўғрисига келган жойдан бошлаб эҳромга кириш жоиздир. Денгиз орқали Маккага борувчи ҳожилар ҳам Мийқот баробарига келганларида эҳромга киришлари лозим. Агар икки Мийқот оралиғидан ўтишга тўғри келса, Маккадан узоқроғи баробарига келганда эҳромга киргани авлодир.

«Оламгирия», «Мұхит», «ас-Сирож»

593-ФАТВО

Маккалик ҳожиларнинг ҳаж учун Мийқоти Каъбанинг ҳарамидир. Умра учун эса ҳарамдан ташқарида эҳромга кирилади. «Танъим» деган жой улар учун афзалдир. Бошқа мамлакатлардан Маккага келувчилар хоҳ ибодат учун бўлсин, хоҳ бошқа иш учун бўлсин, эҳромсиз киришлари жоиз эмас. Агар эҳромсиз кирса, зиммасига ҳаж ёки умра тушади.

«Оламгирия», «Мұхит», «Ҳидоя»

594-ФАТВО

Эҳромга ният билан кириши билан «талбия» («лаббайкаллоҳумма лаббайк...») айтиши керак. «Талбия» ўрнига тасбех, ҳамд, таҳлил, тамжид каби калималарни ўқиса жоиз. «Талбия»ни арабчасига яхши айттолмаса ҳам ўтаверади. Агар бошқа тилда айтса ҳам жоиз. Лекин арабчаси афзал. Ният, эҳром ва талбия бирга бўлиши шарт.

«Оламгирия», «Мұхит», «Қозихон»

595-ФАТВО

Қора тошни ўпишда икки қўл кафтларини унг-а қўйиб туриб ўпади. Ўпишда ўқиладиган маҳсус дуони ўқийди. Агар тошни ўпишда бирорга озор бериб қўядиган бўлса, қўллари билан тошни силаб, қўлларини ўпади. Бунинг ҳам иложи бўлмаса, ҳассага ўхшаш қалтак учини узоқдан тошга теккизиб, шу жойини ўпади. Тош олдида издиҳом катта бўлиб, яқинлашишнинг иложи бўлмаса, узоқдан икки қўлининг кафт томонларини тош томон чўзиб, такбир, таҳлил, ҳамд ва салавот айтади.

«Оламгирия», «Мұхит», «Фатҳул-Қадир»

596-ФАТВО

Каъба тавофини тугатгач, Иброҳим (а.с.) мақоми олдига келиб, икки ракъат намоз ўқийди. Агар у ерда одам кўп бўлиб, ўқиш қийин бўлса, масжиднинг хоҳлаган ерига бориб ўқиши мумкин. Бу икки ракъат намоз бизнинг мазҳабимизда вожиб. Шунингчун уни масжиднинг

ташқарисида бўлса ҳам, қолдирмай ўқиб олиш керак. Унинг биринчи ракъатига «Қул ё айюҳал-кофирун» сурасини, иккинчи ракъатига «Ихлос» сурасини замсура сифатида ўқийди. Намоздан сўнг мақом ортига келиб, ҳожатларини сўраб, Аллоҳга илтижо қилади.

«Оламгирия», «Захирия», «Қозихон»

597-ФАТВО

Сафо билан Марва ўртасида «саъй» қилиш, яъни, етти бор юриб чиқиш тавофдан кейин ижро этилади. Агар олдин саъй қилган бўлса, тавофдан кейин такрорлайди. Сафодан Марвагача юриши бир марта, Марвадан Сафогача юриши иккинчи мартагача ўтади. Саъйни Марвадан бошласа, Сафогача юриб боргани бир мартага ўтмайди. Эҳромдан чиққандан кейин, ҳатто бир неча ойдан сўнг саъй қилса ҳам саъий жоиз бўлади.

«Оламгирия», «Мұхит», «Захира»

598-ФАТВО

Сафо билан Марва ўртасида саъй қилишда бетаҳорат ёки жунуб ҳолатида бўлса ҳам саъий дуруст ҳисобланаверади. Аслида Каъбада қилинмайдиган ҳаж амаллари (маносиклари) учун таҳорат шарт эмас. Масалан, саъй, Арафотда, Муздалифада туриш, шайтонга тош отиш кабилар Каъбадан ташқарида бажариладиган бўлгани учун таҳоратли бўлиш шарт қилинмаган.

«Оламгирия», «Шарҳут-Таҳовий»

599-ФАТВО

Каъбани тавоф қилиб турганида ёки Сафо билан Марва ўртасида юриб саъй қилаётганида намозга иқомат (такбир) айтилиб қолса, дарҳол тавоф ва саъйни тўхтатиб, намозга келади. Жаноза ўқиш учун ҳам саъйни тўхтатиб келади. Жанозадан кейин қолган саъйни давом эттиради.

«Оламгирия», «Фатҳул-Қадир»

* * *

Китобнинг учинчи қисмида ҳаж ва умрага доир фатволарнинг давоми, эмиқдошлиқ, никоҳ, талок, қасам, савдо-сотиқ, фоиз, омонат сақлаш, талон-тарож қилиш, гаровга қўйиш, кафиллик, ҳавола, ваколат, ширкат, қўшма тижорат, дехқончилик, сувдан фойдаланиш, қўриқ ер очиш, вақф, кароҳият, ичқиликлар, ҳайвон бўғизлаш, қурбонлик, ов, топиб олинган нарсалар, бедарак кетган одам, қозилик, гувоҳлик бериш, иқрор бўлиш, даъвогарлик, сулҳ тузиш, олий жазолар, ўғрилик, жиҳод, жиноий ишлар, хун тўлаш, зўрлаш, васият ва бошқа турли мавзуларга доир фатволар ёзилажак, иншоаллоҳу таоло.